

Het Verbondsvolk Israël: Wie zijn zij?

of: de Britse Israëlvisie

Prof. Johan Malan¹

<http://www.bibleguidance.co.za/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977
Vertaling, lijst koningen en voetnoten door M.V. Update 1-8-2010: waarschuwing achteraan

- Manieren van Schriftverklaring
- Overzicht van het dogma van de Israëlvisie-beweging
- Uitspraken van Israëlvisiegroepen
- Evaluering van de aanspraken

Manieren van Schriftverklaring

Er bestaan verschillende manieren waarop de Bijbel wordt verklaard (in theologische taal: *exegese*), en deze zijn aangepast aan de mensen hun eigen, vooropgestelde ideeën. Sommige verklaringen zijn subjectief, met een sterke politieke ondertoon, en zijn erop ingesteld om de Bijbel en de kerk politiek aanvaardbaar te maken. In deze gevallen wisselen de exegetes samen met het politieke klimaat van een land of volk.

In Zuid-Afrika waren er in de apartheidsjaren b.v. verschillende kerken voor verschillende volken, rassen en taalgroepen. Toen het politieke klimaat echter in de tachtiger en vroege negentiger jaren radicaal veranderde, zijn vele kerken gelijk hiermee veranderd. Toen vonden ze in de Bijbel geen rechtvaardiging meer voor hun volksingesteldheid op kerkelijk gebied en hebben zij apartheid tot een zonde verklaard.

Als reactie hierop zijn er kerken en godsdienstige groepen ontstaan die zich distantiëerden van het politiek georiënteerde theologisch liberalisme en hebben zich geschaard bij duidelijke identiteitsbewegingen. Sommigen hebben hun samenhang binnen volksverband gevonden en dat ook kerkelijk uitgewerkt. Anderen zijn echter veel verder gegaan en zijn bij een zogenaamde “Bijbelse identiteitsbeweging” aangesloten en zijn zichzelf “Israëlieten” gaan noemen. Hieruit is de “Israëlvisie” geboren, die een gewijzigde voortzetting is van de Britse Israëlvisie.

Het is van het allergrootste belang dat elk persoon die het christelijk geloof belijdt, precies zal vaststellen hoe de Bijbel vertolkt moet worden, en wat zijn of haar identiteit en roeping is als christen in de samenleving. Om duidelijkheid hierover te krijgen moeten wij eerst nagaan wat het einddoel is van politiek-georiënteerde vertolkingen van de Bijbel.

In het godsdienstig liberalisme wordt het Bijbelse feit totaal ontkend dat de Heer grenzen tussen de volken heeft gesteld. Een tekst zoals de volgende wordt ofwel genegeerd ofwel helemaal verdraaid:

“En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op de gehele aardbodem te wonen, bepaald hebbende de tijden te voren verordineerd, en de grenzen van hun woning”
(Handelingen 17:26).

Deze “grenzen” hebben belangrijke implicaties - niet slechts volkskundig en staatkundig, maar ook taalkundig en godsdienstig. Het evangelie moet aan elke groep in zijn eigen taal- en cultuurverband verkondigd worden, omdat het benevens de redding van individuen er ook op ingesteld is om gezins- en volksinstellingen te verchristelijken, te onderschragen en te versterken.

Het theologische liberalisme echter ontkent de grenzen van die aard, omdat zij bezig zijn om aan een internationale, geïntegreerde, niet-racistische² en niet seksistische³ samenleving te bouwen,

¹ Johan S. Malan is professor antropologie aan de ‘Universiteit van die Noorde’, Zuid-Afrika, en zoon van een voormalige zendeling in Zuid-Afrika en Swaziland. Hij is ook redacteur van een tweemaandelijks Christelijk tijdschrift in het Afrikaans - *Die Basuin* - dat voor het eerst verscheen in 1984.

waarin uiteindelijk ook zal beweerd worden dat alle godsdiensten dezelfde God aanbidden. Het beroept zich graag op teksten zoals de volgende: “Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus” (Galaten 3:28). Deze tekst wordt verdraaid door hem sociaal-politiek te verklaren en te beweren dat volksgrenzen vervallen, sociale standen uitgewist en geslachtsverschillen tussen mannen en vrouwen niet in acht moeten genomen worden. Alles kan dus samenvloeien en één worden, en dat betekent ook dat homoseksuele verhoudingen in orde zijn.

Maar deze tekst heeft duidelijk te maken met geestelijke gelijkwaardigheid. Wanneer het om de verlossing gaat geeft God niet de voorkeur van een Jood boven een Griek, een rijke boven een arme, of een man boven een vrouw. In samenlevingsverband gelden al deze verschillen echter nog steeds: Paulus identificeert zich erg duidelijk als een Israëliet of Jood (Rom. 11:1; Hand. 22:3); dienstknechten worden tot gehoorzaamheid aan hun heren aangemoedigd (Ef. 6:5); en de man zijn positie als hoofd van de vrouw wordt ondubbelzinnig bevestigd (Ef. 5:22-23).

De ernstige christen kan zich absoluut niet vereenzelvigen met de liberale theologische Schriftverklaring - niet enkel omdat ze op politieke of humanistische aanvaardbaarheid is ingesteld, maar ook omdat ze gebaseerd is op een corrupte verklaring van de Schrift.

Aan de andere kant van het spectrum bestaat er echter ook een rechtse, politiek-georiënteerde vorm van exegese die als grondslag gebruikt wordt voor een valse identiteitsbeweging. Deze mensen hebben niet genoeg aan hun bijbelse volksbewustzijn, maar eisen ook de identiteit van het volk Israël voor zichzelf op. Om dit te kunnen doen moeten zij de Joden tot een bastaardgeslacht verklaren, teneinde hun identiteit als “Israël” te kunnen overnemen. In hun vervangingstheologie⁴ gaan zij dan nog verder en verklaren dat slechts de blanke volken van de wereld de stammen van Israël zijn met wie alleen de Heer een verbond gesloten heeft. De gekleurde volken worden als onredbare heidenen beschouwd. Deze beweging staat bekend als *Blank Israëlisme*, *Blanke Theologie*, en ook *Britse Israëlvisie*.

De vraag die in deze brochure zal beantwoord worden is wie het verbondsvolk, Israël, rechtmatig is. De algemene schriftverklaring van de Israëlvisie zal onderzocht worden, opdat de foutieve meningen daarover aan het licht zouden komen. In deze beweging bestaan veel splintergroepen, maar er zijn toch een aantal gedachten die door allen gedeeld worden.

Overzicht van het dogma van de Israëlvisie-beweging

Volgens de Israëlvisie zijn Gods uitverkiezing, verbonden en genadewerk alleen tot Israël beperkt. Op grond hiervan classificeren Israëlvisiegroepen het mensdom genetisch in twee groepen: de kinderen van God en de kinderen van de duivel. Let wel: het gaat hier niet om een *geestelijke classificatie* zoals de Bijbel onderscheid maakt tussen verloren en geredde mensen onder alle volken, maar het is een *biologische classificatie*. Een persoon moet een fysische afstammeling zijn van Israël als verbondsvolk om een erfgenaam van Gods beloften te kunnen zijn, want Zijn verbond is enkel met Abraham en zijn nageslacht door Izaäk en Jakob tot een eeuwig verbond gesloten. Alle andere naties worden tot een permanent verdorven heidendom veroordeeld waarop de toorn van de Heer rust.

Deze twee groepen worden als onveranderlijk beschouwd. Wanneer er een verbastering plaatsvindt tussen Gods kinderen en de kinderen van de duivel, worden zij en hun nazaten, naar bewering, allemaal door de Heer verworpen: “Geen bastaard zal in de vergadering des HEEREN komen; zelfs zijn tiende geslacht zal in de vergadering des HEEREN niet komen” (Deut. 23:2).

² Geen onderscheid tussen rassen of volken.

³ Geen onderscheid tussen de seksen.

⁴ De zogenaamde ‘vervangingstheologie’ is volslagen onbijbels. God *verving* Israël niet door de Gemeente of Kerk! De Gemeente kwam er *tussenin*, als het internationale volk van de genadebedeling, en ze zal van de aarde verdwijnen bij haar opname. Van Israël (de olijfbom) waren enkel de takken afgebroken en de Gemeente werd in de plaats daarvan op de edele stam geënt. Maar na het gemeentetijdperk zal God Israël terug herstellen, maar dan wel in de verdrukkingstijd (70ste jaarweek, met de Grote Verdrukking). God heeft Zijn volk beslist niet verstoten, integendeel, hun toekomstige aanneming zal een nieuwe wereldlente inluiden: zie Romeinen 11.

Vijandschap

Deze biologische classificatie wordt dan naar Genesis 3:15 herleid waar de Heer tot de slang gezegd heeft: “En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad”. Deze mensen redeneren dat juist zoals er engelen waren die met vrouwen gemeenschap hebben gehad en daaruit reuzen geboren werden (Gen. 6:4), de duivel zelf ook met zekere vrouwen gemeenschap heeft gehad. Zijn zaad heeft een nageslacht opgeleverd van duivelse mensen, die onredbaar zijn omdat ze van de duivel afstammen. Omdat de Heer vijandschap heeft gesteld tussen Zijn kinderen en die van de duivel, wordt het als verkeerd beschouwd om aan het geslacht van boze mensen geestelijke zorg te besteden. Dat staat gelijk aan het werpen van parels voor de zwijnen - zij zullen het onder hun poten vertrapelen, en zich dan omdraaien en u verscheuren.

Volgens deze Israëlvisie heeft de Heer verklaard dat alle heidense mannen, vrouwen en kinderen, uitgeroeid moeten worden, omdat zij het zaad van de slang in zich meedragen en dus vijanden van Hem zijn. En zoals de varkens van Gadara zijn zelfs hun dieren door de duivel bezeten en daarom moeten ook die met de banvloek getroffen worden.

Stamvaders

Het *geslacht van duivelskinderen* heeft verscheidene stamvaders die door de Israëlvisie-beweging geïdentificeerd worden. Kaïn wordt als de eerste gekleurde mens en rebel tegen God beschouwd die door het zaad van de slang verwekt werd. Deze mening wordt afgeleid van Eva's woorden toen zij van de vrucht at: “De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten” (Gen 3:13). Men voert aan dat het woord *bedriegen* (Hebreeuws *nasha*) *misleiden* of *verleiden* betekent en dat dit te maken heeft met seksuele verleiding van Eva door de duivel. Eva heeft echter duidelijk gezegd dat de slang haar misleid heeft *om van de verboden vrucht te eten en daardoor God ongehoorzaam te worden*. Later staat er in Genesis 4:1 over Eva: “zij werd zwanger, en baarde Kaïn, en zeide: Ik heb een man van de HEERE verkregen!”

Een andere satanische stamvader, volgens deze zienswijze, is Cham. Uit hem zou het Kanaänitische of ‘gele volk’ afstammen, via zijn zoon Kanaän, alsook de Kushieten of ‘zwarte volk’ door Chams zoon Kush (Gen 10:6). Een van de zonen van Kush was Nimrod, die een gewelddenaar tegen God was. Hij heeft de stad Babel gebouwd, die ook de grondslag werd voor een heidens godsdienstig stelsel dat vandaag nog nagevolgd wordt en de enige ware godsdienst tegenstaat.

Er bestaan ook groepen die nog verder gaan en zeggen dat de zwarten geen mensen zijn, maar door de duivel bezeten dieren die geen zielen hebben. Zij hebben samen met de andere dieren de Vloed in Noachs ark overleefd. Hun absolute vijandigheid tegen de blanke mensen van God, en vooral tegen de zendelingen die hen geestelijke zorg trachten te geven, wordt aan hun dierlijke en duivelse karakter toegeschreven dat niet veranderd kan worden.

Twee andere stamvaders die een prominente rol vervullen in deze diabolische familie, zijn de woeste Ismaël en de harige, rossige Ezau. Volgens Genesis 36:2-3 is Ezau met een Kanaänitische getrouwd die een nazaat van Cham was. Om die reden worden de afstammelingen van Ezau, zoals de Amalekieten en Edomieten, als fanatieke vijanden van God beschouwd die van zowel vaders én moeders kant van het zaad van de slang doordrongen zijn. Tegen deze achtergrond wordt verklaard waarom van Ezau's boze kleinzoon Amalek gezegd wordt: “zo zal de oorlog des HEEREN tegen Amalek zijn, van geslacht tot geslacht!” (Ex 17:16).

De hele eindtijdse conflictsituatie waarin de wereld zich nu bevindt, wordt in grote mate herleid tot de strijd tussen Jakob en Ezau. Dit is allemaal begonnen omdat, naar bewering, er twee zaden in Rebekka's baarmoeder waren: de ene door Izaäk en de andere door bevruchting door Satan. Ezau was en is door zijn afstammelingen een grote vijand van Israël. Uit die groep zal ook de Antichrist voortkomen. De vermenging tussen Edomieten en afvallige Joden speelt volgens deze beweging een grote rol in de antichristelijke machtsontplooiing, omdat de Edomitische Joden volgens hun ook een “slangnatie” vormen.

Israël en Juda

Een gebeurtenis waarop de Israëlvisie een groot deel van zijn theorie bouwt, is de historische verdeling tussen het noordelijke tienstammenrijk Israël en het zuidelijke rijk van Juda en Benjamin dat na het bewind van Salomo plaatsvond. Zij zien dat als een ingetreden permanente verdeling, die dwars door de nieuwtestamentische bedeling tot vandaag toe nog steeds geldt. Aan Israël worden al de beloften en zegeningen van de Heer toegeschreven, terwijl het grootste deel van Juda en Benjamin, naar bewering, met de afstammelingen van Ezau vermengd geraakt zijn en als een bastaardgeslacht bij alle andere vijanden van God moeten gerekend worden. Naar deze mensen van gemengd bloed wordt slechts als *Joden* verwezen en nooit als *Israëlieten*.

Het begrip *Israël* wordt uitgebreid om in de huidige tijd alle blanke naties van het Westen in te sluiten, vandaar de begrippen *Blank-Israëlisme* en *Blanke theologie*. Er wordt beweerd dat de zogenaamde *tien verloren stammen van Israël* die in 721 v.C. door Assyrië als ballingen weggevoerd werden, naar West-Europa en de Britse eilanden zijn getrokken. Hun nazaten omvatten alle blanke volkeren van vandaag. Zij worden scherp van de Joden onderscheiden, en daarom zegt deze beweging ook: “Er kan of mag **nooit** van het volk Israël als van Joden gesproken worden”.

Met de Babylonische ballingschap heeft Juda zijn koninklijke troon in Jeruzalem verloren en is het naar bewering naar Engeland overgebracht waar het door het Britse vorstenhuis voortgezet is. Brittannië is hierna voor de Brits-Israëlische Beweging het verbondsvolk (*Berit-ain*) geworden, naar aanleiding van de Hebreeuwse term *berit* (verbond). Zij menen verder ook dat *Saxons* (Saksen), afgeleid is van *Isaacsons* (Izaäkzonen), en dus zijn de Anglo-Saksische volkeren de Engelssprekende zonen van Izaäk! Tevergeefs wordt moeite gedaan om ook andere Engelse woorden te vinden die als bewijs kunnen dienen dat het Engels zich uit het Hebreeuws ontwikkeld heeft.

Juda en Ezau

Na de Babylonische ballingschap zijn Juda en Benjamin naar hun land teruggekeerd, en de verwijzing naar hen in Ezra en Nehemia als *Joden* moet volgens deze beweging eigenlijk *Judeeërs* zijn. In 125 v.C. heeft Juda tegen Edom (het nageslacht van Ezau) oorlog gevoerd, hen overwonnen, en volgens de Israëlvisie heeft er een totale vermenging en verbastering plaatsgevonden tussen Edom en Juda. Zij zeggen dat de term *Jood* op dit bastaardgeslacht van Edomitische Joden betrekking heeft. Met een geringe uitzondering van een aantal zuivere Judeeërs, die niet vermengd geraakt zijn, worden de Joden nu bij het zaad van de slang en de vijanden van God gerekend. De Schriftgeleerden en Farizeeën in Jezus' tijd waren zogezegd hoofdzakelijk uit deze groep afkomstig, en daarom heeft Jezus tegen hen gezegd: “Gij slangen, gij adderengebodsels! hoe zoudt gij de helse verdorpenis ontvliden?” (Matt 23:33); en bij een andere gelegenheid: “Gij zijt uit de vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen” (Joh 8:44).

In deze theorie wordt zelfs het begrip *wedergeboorte* in Johannes 3 anders verklaard. Er wordt geredeneerd dat dit betekent: *van boven geboren zijn*, m.a.w. van God. Als u een kind van God bent uit de tien stammen van Israël, dan is uw afkomst goed en bent u automatisch een erfgenaam van het koninkrijk der hemelen. Als u niet van boven geboren bent, en u behoort tot een van de vele volken en rassen die deel uitmaken van Satans koninkrijk, dan kan u niet gered worden en zult u nooit het koninkrijk van God beërven.

Het is tegen deze achtergrond dat zij dikwijls naar Jezus' opdracht verwijzen: “Gij zult niet heengaan op de weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad van de Samaritanen. Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israëls” (Matt 10:5-6). De verloren schapen van het huis Israëls wordt geïnterpreteerd als zijnde de blanke volkeren van Europa, voor wie het evangelie eigenlijk bedoeld is. De blanken van Zuid-Afrika zijn Europees van oorsprong en worden dus ook bij de Israëlieten gerekend voor wie het evangelie bestemd is.

De Khazarjoden

De zogenaamde verbasterde Joden in Israël die Christus verworpen en gekruisigd hebben, hebben volgens deze visie door de eeuwen heen hun strijd tegen het koninkrijk der hemelen voortgezet. Na

de val van Jeruzalem in 70 n.C. zijn zij uitgeweken en hebben zich ten noorden van de Zwarte Zee gevestigd. Hier waren zij als Russische Joden bekend.

In de 8ste eeuw hebben de Turkse Khazars zich tot het Judaïsme bekeerd en zijn ze met de Russische Joden vermengd geraakt. Zij zijn daarna bekend komen te staan als Khazarjoden. Er wordt beweerd dat 90% van de Joden die tegenwoordig in Israël en het Westen wonen, afstammelingen zijn van de woeste Khazaren, die eeuwenlang door de steppen van Rusland gezworven hebben. Zij hebben niet alleen het beheer over Rusland verkregen, maar zijn ook verantwoordelijk voor het Communisme en andere antichristelijke ideologieën. Door de Illuminati, de Vrijmetselaars en de georganiseerde geldmachten, buiten zij de andere landen economisch uit, en ook politiek ondermijnen zij hen en trachten de hele wereld in hun macht te krijgen.

Volgens Ezechiël 38 en 39 zal het door Joden beheerste Rusland (aldus de Israëlvisie), samen met Kush (de zwarte naties), en Turkije, Libië en Perzië (die als afstammelingen van Ismaël en Ezau ook 'slangnaties' zijn) een aanval op Israël (de westerse naties) doen. Het protestantse Westen is dus verwickeld in een titanenstrijd tegen het boze genootschap tussen Ezau, Ismaël, Khazarjoden en de gekleurde horden van de wereld.

Door de Israëlbeweging wordt veel moeite gedaan om hun leden te vertellen wie hun werkelijke vijanden zijn, namelijk de Joden en de gekleurde naties. Zij beweren dat het de verbasterde Khazarjoden zijn die nu naar Israël terugkeren, samen met een groep donkere Asjkenaziemjoden⁵ die Mongools bloed hebben. Het kleine groepje zuivere Judeeërs dat volgens deze visie is overgebleven, zijn de Sefardiemjoden⁶, die erg weinig invloed hebben in Israël.

De haat tegen de Joden, als een zogenaamd verbasterd geslacht dat aanhoudend de Israëlvolkeren aanvalt, uitbuit en ondermijnt, is zo sterk dat verscheidene Israëlvisiegroepen grote bewondering hebben voor tirannen zoals Hitler, die miljoenen Joden op een verschrikkelijke manier heeft laten ombrengen. Voor velen van hen zijn de Joden openbare vijand nummer één, en worden zij sterk veroordeeld.

Het grote complot

De Khazarjoden worden als de leidende groep aanzien die in een complot verwickeld zijn om het eerstgeboorterecht van Jakob te stelen en voor Ezau in te palmen. Zij uiten zich tegenover de Christelijke kerk in Europa als het uitverkoren volk, om zodoende erkenning en steun te verkrijgen. Zij doen zich voor als afstammelingen van alle twaalf stammen, en zodoende wordt het verbasterde volk, op wie Gods toorn en banvloek naar bewering rust, tot de status van verbondsvolk verheven. Hun einddoel is de wereldheerschappij te verkrijgen dat aan het nageslacht van Jakob door de Messias is toegezegd. Dat is de reden waarom zij Jezus Christus haten en Hij vandaag nog steeds niet in Israël welkom is. De strijd tussen God (via Jakob) en Satan (via Ezau) gaat dus nog steeds voort. Christus zal Zich echter op deze harteloze en eeuwenoude vijanden van Israël wreken; daarom zegt Jesaja dat het kleed van de Heer Jezus bij zijn wederkomst rood van het bloed van Edom zal zijn (Jes 63:1-6).

De blanke westerlingen worden door deze beweging bemoedigd dat alhoewel de strijd tegen de vijanden van God nog veel heviger zal worden, de overwinning verzekerd is. De Bijbel zegt dat er een tijd van benauwdheid komt voor Jakob, maar hij zal daaruit verlost worden. Protestants Europa (het Israël van God) leeft in de schaduw van een dreigend Russisch-Arabisch offensief (de aanslag van Ezau), terwijl wij hier in Zuid-Afrika blootgesteld zijn aan de vijandelijkheden en het venijn van Chams zwarte geslacht; zij werken ook ten nauwste met de Russische Khazarjoden samen. Wij moeten slechts ontwaken tot het bewustzijn van onze ware identiteit als volk van God en tot gehoorzaamheid aan oudtestamentische opdrachten over wat we met deze vijanden moeten doen.

⁵ Asjkenaziem, de joden die de laatste eeuwen in Oost-, Midden- en deels in West-Europa woonden en wier oorspronkelijke omgangstaal het Jiddisch was; alsmede hun huidige afstammelingen in andere landen. Zij worden onderscheiden van de Sefardiem, afkomstig uit Zuid-Europa (Portugal, Spanje. (Encarta 2002).

⁶ Sefardiem, de joden wier voorouders leefden in Spanje en Portugal, tot zij vanaf eind 15de eeuw uit die landen werden verdreven. Zij dragen vaak nog Spaanse of Portugese namen en onderscheiden zich inzake rituelen en gebruiken van andere joodse groepen, zoals de Midden- en Oosteuropese Asjkenaziem. (Encarta 2002).

Hoewel bepaalde extremistische groepen in dit verband geweld rechtvaardigen, biedt de grote meerderheid van hen slechts passieve weerstand en wachten met hun vijandige handelingen totdat de Heer zal ingrijpen.

Openbaringen van God door profeten

Verscheidene Israëlgroepen plaatsen zichzelf in een oudtestamentische bedeling waarin God op verschillende tijden openbaringen aan zijn volk gedaan heeft door middel van profeten. Als gevolg hiervan hangen zij goedklinkende buitenbijbelse profetieën aan van zelfbenoemde profeten.

[Noot van vertaler: hierna worden verscheidene profetieën en zieners aangehaald met hun implicaties in Zuid-Afrika, die ik niet zo direct relevant vind voor ons en dus weglaat].

Israël tegenover de nieuwe wereldorde

Het volk van God, Israël (de blanke naties), wordt als de enige gelovige en behoudende groep mensen op aarde gesteld tegenover de identiteitsloze wereldmaatschappij van het komende rijk van de Antichrist. Israël wordt opgeroepen om zich tegen het moderne liberalisme te verzetten dat bezig is met de weg te banen naar een nieuwe wereldorde met zijn verdorven, humanistische en satanische inslag. De Israëlvisie-beweging ziet zichzelf als de enige ware manifestatie van Gods volk in een heidense wereld vol van afgodendienaars en compromismakers. Kerken die de Joodse staat erkennen, alsook alle kerken die zendingswerk doen aan anderskleurigen, worden als meelopers van de Antichrist bestempeld; zij werken met de vijanden van God samen, tot hun eigen ondergang.

Uitspraken van Israëlvisiegroepen

In de onzekere en gevaarlijke wereld waarin wij leven, zoeken vele mensen naar een nieuwe zin voor waarden en identiteit, alsook naar een verklaring voor de aanslagen tegen blanken en de donkere toekomst die dat meebrengt. Als gevolg hiervan verkrijgt de Israëlvisie een aanzienlijke openbare ondersteuning. Sommige dan deze groepen zijn radicaler in hun zienswijze dan andere. Hieronder volgt een overzicht van beschouwingen die door verscheidene groepen gehuldigd worden:

Volksverhuizingen naar West-Europa

Als gevolg van een gebrek aan bewijzen over de volksverhuizingen van de Assyrische en latere Babylonische ballingen naar West-Europa en Engeland, wendt de Israëlvisie-beweging zich tot verschillende theorieën in dit verband. Ds. F.J. Pelser zegt in zijn boekje “De blanke - zijn herkomst, identiteit en lotsbestemming”, dat de Israëlitische en Judeese ballingen door een sterke oostenwind naar West-Europa gedreven zijn. Als een bewijs hiervoor verwijst hij naar Jesaja 27:8 waar sprake is van een sterke oostenwind. De ballingen zijn in stamverband voor deze sterke wind uitgetrokken, en de volgende vestigingsplaatsen worden door ds. Pelser geïdentificeerd (sla de betrokken tekstverwijzingen na en zie hoe die totaal uit hun verband getrokken en toegepast worden):

- **Zebulon (Nederland)** is bij het strand gaan wonen en heeft van de zee land gewonnen (Gen. 49:13; Deut. 33:18-19). Zebulon verviel in het Rooms-katholicisme omdat hij zijn ziel gering geacht heeft.
- **Efraïm (Engeland)** heeft de steen van Israël die de steen is waarop Jakob heeft geslapen [aldus ds. Pelser] met hen meegenomen (Gen. 49:24). De troon van David is in Brittannië opgericht, en er zal nooit een opvolger voor die troon ontbreken (1 Kon. 9:5).
- **Manasse (VSA)** zal vruchtbare grond krijgen [de Mississippi-vallei] en veel koren produceren. De naties zullen ook voor hem moeten buigen (Gen. 27:28-29; Deut. 33:13-17).
- **Aser (Frankrijk)** zal zijn eigen olie bezitten (Deut. 33:24), “zijn brood zal vet zijn” (Gen. 49:20), veel havens bezitten (Rechters 5:17) en rustig wonen.
- **Dan (Denemarken)** zal zoals een slang zijn op de weg (Gen. 49:17).

- **Naftali (België)** zal voor zijn proza en dichtkunst bekend zijn (Gen. 49:21). Zebulon en Naftali [Nederland en België] liggen vlak bij elkaar (Matt. 4:13).
- **Benjamin (Zimbabwe en Zambië)** zullen gesteld zijn op wildvlees (Gen. 49:27). Zij zullen later “Jeruzalem” genoemd worden (Rechters 1:21), en zullen ooit moeten vluchten (Jer. 6:1).
- **Juda (Zuid-Afrika)** zal in het zuiden bij de “tong” [schiereiland] wonen (Joz 15:1-2). Zij zullen edele wijnen produceren (Gen. 49:11). Het zal het jongste dochtervolk van Sion zijn (Gen. 49:9; Klaagl. 2:13). Hun vorsten waren wit maar zullen zwart worden (Klaagl. 4:7-8). Tegen de tijd van het einde zal de macht van het “heilige” [apartheids-] volk verbroken worden in de Anglo-Boerenoorlog (Dan. 12:7). Manasse [Amerika] en Efraïm [Engeland] zullen Juda [Zuid-Afrika] onderdrukken (Jes. 9:20).

Verstrooide Israëlieten in Zuid-Afrika

Er wordt van de Israëlbeweging een sterk plaatselijke toepassing gemaakt doordat verscheidene groepen zich op profetieën beroepen die verwijzen naar het land “van de zijden der rivieren der Moren [Hebr. *Kush*]⁷” (Jes 18:1-7; Zef 3). *Kush*⁸ duidt op zwart Afrika. Volgens de profeet Jesaja zullen de inwoners van dit land “te zamen gelaten worden aan de roofvogels der bergen, en aan de dieren der aarde; en de roofvogels zullen op hen overzomereren, en alle dieren der aarde zullen daarop overwinteren” (Jes 18:6).

Ds. G.J. Steenkamp van de “Gemeente van het Verbondsvolk” zegt in zijn boekje “Antwoorden op Bijbelse probleembegrippen” het volgende over deze Schriftplaats:

“Dit volk wordt overgegeven aan de roofvogels: de geld- en wereldmachten. Hoe zullen wij beleven dat de wereldheersers ons onze vrijheden en rechten ontnemen! In de zomertijd zijn de roofvogels bedrijvig, d.w.z. in de rijke en volle tijd zullen over ons komen. Dit volk wordt overgegeven aan de dieren van de aarde. Wie anders zijn dit dan de zwarten en hun bastaarden? En let op: in de wintertijd, in de zware tijd, zullen deze wilde dieren hun werk doen. Wat beleven wij nu? De zwarten krijgen grond, huizen, regeermacht, en noem maar op”.

Ds. Steenkamp gelooft echter dat “het overblijfsel van Israël uit Zuid-Afrika” (Zef 3:13) de eindtijdse aanslag zal overleven en naar de Heer terug zal keren. Er zijn andere Israëlgroepen die Zuid-Afrika het verbondsland van Gods volk noemen, en de Tafelberg als de berg Sion beschouwen.

Geen bastaarden in Israël

Een sleuteltekst die geregeld door Israëlvisie-groepen aangehaald wordt is de volgende: “Geen bastaard zal in de vergadering des HEEREN komen; zelfs zijn tiende geslacht zal in de vergadering des HEEREN niet komen” (Deut 23:2). De definitie voor een bastaard wordt geformuleerd als “bloedvermenging tussen een Israëliet en een niet-Israëliet”. Naar aanleiding hiervan wordt er een terugwerkende zuiveringsveldtocht ondernomen om Israël van alle mogelijke blootstelling aan vreemd bloed in het verleden te vrijwaren, want er kan niet aanvaard worden dat Israël ook het bloed van slangnaties in zich draagt:

- De ‘onthulling’ wordt gedaan dat Zippora, de dochter van Jethro, met wie Mozes getrouwd was, geen Kushitische vrouw was (Num 12:1), maar in werkelijkheid geboren is uit het huwelijk van Abraham en Ketura.

- Ruth was ook geen Moabitische, maar een Judees meisje. Zij werd enkel een Moabitische genoemd als gevolg van het land waarin zij gewoond heeft. Studiegroep Actueel wijdt een heel artikel aan dit onderwerp: “Ruth: Moabiet of Israëliet?”

- Van de Ethiopische kamerling⁹ zegt ds. Steenkamp: “De man van Ethiopië, die in de Bijbel ‘Ethiopiër’ genoemd wordt, kan niemand anders geweest zijn dan een verstrooide [diaspora] Israëliet”.

⁷ Strong 3568: “Kuwsh; probably of foreign origin; Cush (or Ethiopia), the name of a son of Ham, and of his territory; also of an Israelite:--Chush, Cush, Ethiopia”.

⁸ Kush, of in de Statenvertaling geschreven als *Cusch*.

⁹ Gr. *aithiops eunouchos*: Ethiopische eunuch. Een eunuch was (in principe) een gecastreerde dienstknecht.

Twee van de redenen die hij noemt zijn: (1) Hij leest de Hebreeuwse taal uit een boekrol: waar heeft hij die gekregen, en wie heeft hem Hebreeuws geleerd? (2) Hij en Filippus verstaan elkaar, en binnen een paar kilometers verstaat hij de Schrift. Het is toch bewezen dat een zwarte jaren nodig heeft om iets van het evangelie te verstaan, en wat mij betreft kan de zwarte het nooit verstaan”.

Adderengebroad

In zijn boekje “De twee zaden op aarde”, zegt pastor F.W.C. Nesper dat Jezus nooit slecht van anderen sprak, daarom moet er een goede reden geweest zijn waarom Hij de Joden en Farizeeën *slangen* en *adderengebroad* genoemd heeft (Matt 23:33). Jezus heeft tegen hen ook gezegd: “Aldus getuigt gij tegen uzelf, dat gij kinderen zijt van hen, die de profeten gedood hebben” (Matt 23:31). Hij zegt dat de slang (Satan) Eva verleid en met haar gemeenschap gehad heeft en dat daaruit Kaïn geboren werd. Kaïn is dus de vader van een biologisch geslacht van duivelskinderen die “slangen” en “adderengebroad” genoemd worden, en als gevolg hiervan kunnen zij niet gered worden.

Edomieten en Egyptenaren

De volgende Bijbeltekst bezorgt de Israëlvisie grote hoofdbreken, omdat die hun dogma met de grond gelijk maakt:

“De Edomiet zult gij voor geen gruwel houden, want hij is uw broeder; de Egyptenaar zult gij voor geen gruwel houden want gij zijt een vreemdeling geweest in zijn land. Aangaande de kinderen, die hun zullen geboren worden in het derde geslacht, elk van die zal in de vergadering van de HEERE¹⁰ komen”.

Ds. Steenkamp voelt zich verplicht om dit gedeelte als verkeerd te beschouwen en bijgevolg te verwerpen:

“De onmogelijkheid van de bestaande tekst ligt hem in het feit dat hij botst met de rest van de Schrift. Jahweh is onveranderlijk, consequent. Hij zal niet de ene keer dit zeggen en de andere keer iets anders bedoelen. De Egyptenaren waren vijanden en uit dit slavenhuis is Israël uitgeleid. De Edomieten worden een volk genoemd op wie God vertoerd is tot in eeuwigheid (Mal 1:1-4). Ik zou graag willen weten hoe en waar het derde geslacht bepaald kan worden, in de praktijk van het leven. En als het derde geslacht dan kon binnenkomen, waarom dan niet het tweede en het eerste? Neen, dit tekstgedeelte heeft geen zin. Ook Mozes heeft de Egyptenaren niet als zijn naasten behandeld (Ex 2:12-13). Wij hebben hier met een foutieve tekst te doen”.

Israël, Egypte en Assyrië

Jesaja zegt het volgende over het Messiaanse rijk:

“Te dien dage zal er een gebaande weg wezen van Egypte tot in Assyrië, dat de Assyriërs in Egypte, en de Egyptenaars in Assyrië komen zullen; en de Egyptenaars zullen met de Assyriërs de HEERE dienen. Te dien dage zal Israël de derde wezen met de Egyptenaars en met de Assyriërs, een zegen in het midden van het land. Want de HEERE der heerscharen zal hen zegenen, zeggende: Gezegend zij Mijn volk, de Egyptenaars, en de Assyriërs, het werk Mijner handen, en Israël, Mijn erfdeel!” (Jesaja 19:23-25)

Volgens ds. Steenkamp kan het “hen” die door de Heer gezegend worden “niet op verschillende naties wijzen, maar slechts op één, namelijk Israël. De geschiedenis is ook heel duidelijk dat Israël als banneling in Assyrië was en als vluchteling in Egypte”.

¹⁰ In de plaats van HEERE staat in de oudtestamentische grondtekst overal het Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier; afbeelding onderaan). Het bestaat uit vier tekens en is Gods oudtestamentische Verbondsnaam. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. De vocale uitspraak ervan werd niet overgeleverd. De moeilijkheid is dat het oude Hebreeuws geen klinkers kent: die werden er gewoon bij onthouden, en in latere tijden is de verbondsnaam in onbruik geraakt. Toch menen kenners dat het tetragram het best gereconstrueerd wordt als YAHWEH of JAHWEH. In deze Naam zit de werkwoordsvorm *hayah*. יהוה: JHWH (te lezen van rechts naar links).

De Israëlvisie heeft hier een groot probleem, want als er Israëlieten zijn die met Arabieren van Assyrië en Egypte vermengd geraakt zijn (het nageslacht van Ismaël en Ezau), hoe kan de Heer hen dan nog, volgens de Israëlvisie, als mensen van gemengd bloed in het Vrederijk zegenen?

Het overblijfsel van de mensen

“Opdat de overblijvende mensen de Heere zoeken, en al de heidenen¹¹, over wie Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet” (Handelingen 15:17).

Ds. Steenkamp zegt dat deze tekst in Handelingen een doelbewuste poging is om het Nieuwe Testament te veranderen door Israël, over wie dit gaat, weg te vegen en de heidense naties binnen te brengen. Over het beeld van de reine en de onreine dieren waarvan Petrus moest eten (Hand 10:11-16), zegt hij dat de onreine dieren niet op de naties wijzen maar op de onbesneden Israëlieten. In hetzelfde verband zegt hij dat in Lukas 2:14 “de mensen” zou moeten vertaald worden met “Israël”: “Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen (Israël) een welbehagen”.

Jood en Griek

“Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen” (Gal 3:28, 29).

Ds. Steenkamp verklaart deze tekst zo:

“Er is bij Jahweh geen verschil als het gaat om de taal, sociale stand of het geslacht van zijn volk. Laat de tekst toch duidelijk spreken: ‘Het maakt niet uit of u een Joods- of Griekssprekende bent, slaaf of vrije, man of vrouw, want jullie zijn allen één (gelijk) in de Messias Jashua’. Let op vers 29: ‘En behorend tot de Messias zijn jullie het (biologische) nageslacht van Abraham, en volgens de belofte erfgenamen’”.

Grieken en andere volkeren kunnen dus niet gered worden - slechts Griekssprekende leden van het verbondsvolk, omdat zij van Abraham afstammen.

Strakke afscheiding

De Israëlvisiebeweging ziet zichzelf als een behoudende, rechtse groep die zijn verbondsvolk moet beschermen tegen de linkse aanslag van een goddeloze wereldbeschouwing. Om die reden leggen zij in hun fundamentele theologische visie erg sterk de nadruk op afzondering, exclusiviteit, rassen- en volkszuiverheid, tegenover de liberale theologie van de afvalligen die zich met de heidenwereld willen vermengen.

Namen van God

In de Israëlvisie is men er erg op gesteld dat enkel de Hebreeuwse namen van God worden gebruikt. De vertalingen ervan worden niet aanvaard omdat die naar bewering heidense godsbegrippen in de Bijbel leggen, om ze voor de wereldgodsdiensten aanvaardbaarder te maken. Ds. Steenkamp zegt in zijn boek “Wie zijn uitverkoren?” dat de naam Jezus uit de Griekse mythologie stamt en van “Je-zeus” (Zoon van Zeus) afgeleid is. Dat is de reden waarom de Israëlvisiebeweging naar Jezus als *Jeshua* of *Jashua* verwijst, en naar Christus als *Messias* of *Mashiach*, en naar God en Heer als *Jahweh*, *Elohim* of *Adonai*. Hiermee geeft de Israëlvisie te kennen dat de Christelijke godsdienst de afgelopen 2000 jaar door valse kerken en met namen van valse goden werd beoefend.

Verwerping van Joodse invloeden

Het begrip “Jood” heeft in de Israëlvisie een erg negatieve connotatie omdat het voor hen op verbasterde Israëlieten duidt. Er wordt beweerd dat waar deze term in de Bijbel voorkomt, dit foutief vertaald werd en eerder als “Judeeër” moet weergegeven worden. Deze fout heeft volgens de “Gemeente van het Verbondsvolk” tot gevolg dat de Joden overal in de wereld als het uitverkoren volk

¹¹ Gr. *ethnè*.

aanzien worden. Er wordt toegegeven dat er enkele zuivere Judeeërs onder de Joden zijn, maar er wordt bijgevoegd dat de meesten van hen Edomieten zijn. Ds. Steenkamp zegt van hen: “Zij hebben het voor elkaar gekregen om door de eeuwen heen de rol te spelen als dat zij Israël zijn ... Deze Joden vormen vandaag door hun slinksheid van hun vader (Joh 8:44) de topstructuur van de Illuminati, d.w.z. de internationale geldmacht ... en hebben met hun Zionistische organisaties een grote invloed op de wereld”.

Er worden ook pogingen aangewend om Jezus uit zijn Joodse verband weg te halen en zodoende het Christendom van alle Joodse invloeden te zuiveren. In dit proces worden verscheidene nieuwtestamentische uitspraken weggelaten, en zo ook Jezus' titel als de “Zoon van David”. Er wordt op gewezen dat Maria reeds in verwachting was toen zij met Jozef trouwde en dus was Jezus niet echt een Jood uit het geslacht van David.

Wedergeboorte

In hun belijdenisgeschrift zegt de “Gemeente van het Verbondsvolk” het volgende over wedergeboorte:

- **“Van Boven geboren** (Joh. 1:13; 3:3, 5, 7; 1 Joh. 3:9). Dit betekent dat er een fysisch geslacht op aarde is dat uit Jahweh de Almachtige geboren is”.
- **“Wedergeboorte** (1 Pet. 1:23). Hier betekent dit dat het fysische, uit Jahweh de Almachtige geboren volk, Israël (onvergankelijk zaad), weer hersteld is door het sterven van Jashua aan het hout der vervloeking. Volgens Hosea 1 en 2 wordt het verstrooide volk Israël, “Lo ammi” weer “ammi” [“Niet mijn volk” wordt weer “Mijn volk”] (1 Pet. 2:9-10; Rom. 9:25-27). Het volk is dus wedergeboren of hersteld. Omdat zij de uitverkorenen (1 Pet. 1:2) en het genetische geslacht van Jahweh zijn, zijn zij daarom hersteld. ‘Julie zijn wedergeboren...’ (Zie Ezech 36:25-27; Tit. 3:5; Matt. 19:28)”.

Genetische leden van het uitverkoren volk van Israël moeten dus naar het verbond terugkeren (gedoopt worden) en dan is hun zaak weer in orde - het volk is reeds wedergeboren. Bepaalde Israël-groepen zoals die van dr. N.A. Burger in Newcastle, aanvaarden niet de doop als volwaardig verbondsteken en dringen op besnijdenis aan. Dit wordt gedaan met het oog op teksten zoals Jesaja 52:1, die zeggen dat er geen onbesnedenen in het verheerlijkte Jeruzalem zullen komen.

Aanslag op Paulus en Lukas

Binnen de Israëlvisie zijn er ook stromingen met radicalere zienswijzen. Bij dezen worden Paulus' brieven en de beschrijving van de Handelingen door Lukas, sterk in vraag gesteld, omdat zij van de wet afgeweken zijn. Zij zijn ook foutief tewerk gegaan door het verlossingsplan, dat Jezus slechts voor Israël bedoeld had, aan de heidenen aan te bieden. Dr. N.A. Burger van de Talita Koemi gemeenschap in Newcastle is met een veldtocht begonnen tegen Paulus en staat hiermee met andere Israël-groepen in verbinding. In een artikel “Nieuwe antwoorden op schriftuurlijke probleemvragen” zegt hij onder meer:

- “Paulus heeft geen gezicht gehad zoals Lukas beweert, maar heeft een zonnesteek gekregen omdat hij op de middag in dat bloedhete gebied reisde (Hand 22:6).
- “Paulus was geen kenner of onderhouder van de Wet. Hij heeft bijvoorbeeld in zijn vervolgingswaanzin tegen zijn volksgenoten de *Notsrim* (wetten die in Leviticus 19 voorgeschreven zijn), 19 keer overtreden.
- “Paulus zijn ‘evangelie’ (Gal 2:2) was niet aanvaardbaar voor de ijveraars van de Wet in Jeruzalem (Hand 22:18). Hij heeft dus de opdracht ontvangen om aan de verscheidene *ethnos* (volken) de Oorspronkelijke Wet te gaan leren. Deze Wet die Elohim aan Noach heeft gegeven, berustte op drie basisbeginselen, namelijk dar er (1) geen afgoderij, (2) geen hoerij, en (3) geen bloedbezoedeling mag plaatsvinden. Zodra een volksverwante buitenstaander deze drie wetten nakomt, is hij als een vreemdeling in de poorten van Israël aanvaardbaar. Hij kon dan bijeenkomsten bijwonen waar de gehele Wet geleerd wordt ... Dan konden zij overgaan naar een heel belangrijke stap, namelijk toetreden tot het verbond dat Elohim met de vaderen gesloten heeft, doordat wat mannelijk is zich laat

besnijden (Gen 17:14) ... Als u niet toetreedt tot het verbond dat Elohim met de vaderen heeft gesloten, door de verbondsbesnijdenis te aanvaarden, dan noemt u zichzelf tevergeefs een Israëliet (Ezech 44:6-13).

- "Paulus heeft zijn eigen evangelie ontwikkeld, vrijgemaakt van de Wet en de besnijdenis (vgl. Gal 2:4) en dit ook aan de verbondsbesnedenen en wetsgehoorzame Judeeërs verkondigd. Paulus was ogenschijnlijk niet ingelicht over de opdracht van Jashua aan zijn apostelen dat zij niet naar de heidenen moesten gaan, maar liever naar de verloren schapen van het huis van Israël (Matt 10:5-6).

- "Uit een vergelijking van gegevens die Lukas in zijn twee Bijbelboeken "Het Evangelie volgens Lukas" en "De Handelingen van de Apostelen", met andere nieuwtestamentische geschriften, komen er vele onjuistheden aan het licht. Lukas was een Griekse dokter die zich bij Paulus had aangesloten. Hij heeft over weinig eerstehandskennis beschikt van het doen en laten van Jashua en de apostelen ... Paulus maakt in zijn brieven geen melding van het buitengewone gebeuren op de weg naar Damaskus dat tot zijn bekering heeft geleid. Het komt dus voor dat het een verbeeldingsvlucht was van Lukas, die een bewonderende volgeling van Paulus was. In de drie gelegenheden waarbij Lukas over Paulus' bekering verslag doet, spreekt hij zichzelf telkens tegen.

- "Paulus heeft door zijn uitspraken niet alleen de apostelen, maar ook de Messias, de Wet en de profeten verworpen. Hij is inderdaad voor velen een plaatsvervanger van de Messias geworden die een totaal nieuwe godsdienst, los van het gevestigde Judaïsme heeft opgericht. Dit geloof heeft gemakkelijk aansluiting gevonden bij de bestaande afgodsdiensten van zijn tijd (Hand. 14:12-13; 17:22-23), inbegrepen die van Rome. Hij heeft, misschien onbewust, door zijn contradictorische uitspraken ertoe aanleiding gegeven dat Rome vervormd werd tot een wereldgodsdienst die bekend staat als het *Christendom*. Het was juist onder zijn prediking dat deze naam ontstond in Antiochië (Hand. 11:26). Het komt soms voor alsof Paulus zijn eigen dwaasheid heeft beseft wanneer hij verklaart: "Want indien de waarheid Gods *door mijn leugen* overvloediger is geworden, tot Zijn heerlijkheid, wat word ik ook nog als een zondaar geoordeeld?" (Rom 3:7). Men zal moeilijk kunnen aannemen dat Paulus zich met leugens heeft beziggehouden, maar de feiten bewijzen het: (1) Paulus heeft een ander evangelie verkondigd dan de apostelen. (2) Paulus verwerpt de rechtvaardigmaking door de Wet (Gal. 2:16) en verklaart dat alles wat uit de werken der Wet is, onder de vloek ligt (Gal 3:10; Rom. 4:15). De kerken geloven hem! Waarom? Omdat zij, net zoals Paulus, de Schriften eigenzinnig interpreteren ... Paulus spreekt de Messias zelf tegen (Matt. 5:17-19) en verklaart dat als iemand zich laat besnijden, de Messias voor hem van geen nut zal zijn (Gal 5:2). Zijn opvatting is andermaal strijdig met die van de Messias zelf (Joh. 7:22-23) en de apostelen (Hand. 21:21)".

Israël, Joden, heidenen en dieren

Nog een schrijver van de Israëlvisie is G.L. Venter. In een publicatie "Israël (niet de Joden) ontwaakt alstublieft" spreekt hij het blanke verbondsvolk toe om hun ware identiteit te beseffen en te beleven. In een persoonlijke briefwisseling met de schrijver (dd. 13-9-1990) zegt hij onder meer.

"Nu kan ik verstaan waarom u en de meeste leraars de Schrift niet kunnen verstaan en dus niet de Israëlwaarheid willen aanvaarden. Dat komt omdat jullie niet het verschil zien tussen **Israël**, de tien stammen die naar Israël gevoerd werden, en de **Judeeërs** (Joden) die samen met de Benjamin-stam naar Babylonië weggevoerd werden. Jullie beschouwen die allen als Israël terwijl er een hemelsbreed verschil bestaat. De bewering wordt telkens gedaan dat **Israël** Christus verworpen heeft. Dat is toch duidelijk een leugen. Israël (de tien stammen) was toen al 720 jaar in de verstrooiing en zij hebben niet eens geweten dat Christus geboren werd. Hoe konden zij Hem dan verworpen hebben? Dit is de grootste onzin. Het waren toch de **Joden** die Hem verworpen hebben. Hoe komt het dat dit uiterst belangrijke punt niet juist gezien wordt? De **Joden** zijn uit de ballingschap teruggekeerd, en niet **Israël**.

"De volgende geweldige fout die de meeste leraars maken, is de betekenis van het woord **heidenen** en **naties**. Zodra het woord **heiden** gebruikt wordt, zien zij onmiddellijk zwarte, bruine en gele mensen in hun verbeelding. Wanneer Paulus zegt: 'Ik wend mij nu naar de heidenen', zeggen zij: 'Hoe prachtig, nu moet het Woord ook aan de zwarten, bruinen en gelen verkondigd worden'. Zij merken echter nooit op dat wanneer Paulus zijn scheepje nam en achter de **Israëlieten in de ver-**

strooiing aanging, hij aan hen - de Israëlieten die toen nog heidenen waren - het evangelie is gaan verkondigen”.

Meneer Venter werd uitgedaagd om een bezoek aan een zendingsstation in Natal te brengen, alsook aan een kleurlingen-gemeente in de Noord-Kaap, om zich uit eerste hand ervan te vergewissen of er ware Christenen onder deze mensen zijn. Ik heb toegegeven dat er onder de gekleurde volken, net zoals onder de blanken, vele valse profeten, vormgodsdienstigen en dwalingen voorkomen, maar er zijn ook ware kinderen van de Heer onder hen. Zijn reactie was:

“Ik ben niet naar de gemeenten van de anderskleurigen gegaan, zoals u voorgesteld hebt, omdat telkens weer in de Bijbel gezegd wordt dat wij ons niet met hen mogen mengen. Zij mogen niet in een kerk komen, wij mogen niet met hen omgaan, en wij moeten niet op het pad gaan van de (anderskleurige) heidenen. ... Christus heeft naar de Kananese vrouw (een zwarte) als een hond verwezen (Matt 15:26). ...”

Israël bestaat uit vele volken

De Israëlvisiebeweging maakt er aanspraak op dat alle blanke volken in de wereld afstammelingen zijn van de tien ‘verloren’ stammen van Israël. Dit neemt men aan op grond van de belofte aan Abraham dat zijn nageslacht zoals het zand aan de zee zal zijn (Gen 22:17). Israël is voor hen dus niet één volk, maar vele volken.

Oordelen over de vijanden van Israël

Men schrikt er niet voor terug om de grootste oordelen van God over de vijanden van Israël uit te spreken. Deze waarschuwingen worden niet enkel gebaseerd op een scheve vertolking van Bijbelse profetieën, maar ook op buiten-bijbelse profetieën van zelfaangestelde profeten en profetessen. De “Dochter van Sion” heeft in maart 2004 een boodschap gestuurd naar Nelson Mandela, waarin onder andere de volgende waarschuwingen aan hem en de regering worden gericht:

“Op 8 maart 2004 heeft Jahweh, de God van Israël, de Allerhoogste God, een profetische boodschap voor Nelson Mandela gegeven door zijn profeet in de V.S.A., Linda Newkirk... Als u niet de deuren zult openen en iedereen vrijlaten die thans in Pretoria verhoord worden, zal Ik op een machtige wijze tegen u opstaan. Ik zal verschrikkelijke plagen sturen naar u en uw huisgezin, en naar allen die met u in de regering van Zuid-Afrika werken. Als u mijn volk niet wilt laten gaan, zullen nog grotere vervloeking over u en uw regeringsbondgenoten komen ... De hemelen zullen verduisterd worden, zelfs gedurende de dag, en Ik zal de heuvels schudden ... Groot zal mijn wraak zijn tegen u en uw regeringsbondgenoten, en alle zwarten in Zuid-Afrika zullen lijden. Vuur en hagelstenen zullen uit de hemel vallen, en velen zullen omkomen als u en uw regeringsbondgenoten in Zuid-Afrika niet de deuren openmaakt en mijn volk laat gaan ... Mijn hand is op mijn volk; net zoals Ik hen in het verleden van Farao verlost heb, zal Ik hen weer uit de gevangenschap verlossen”.

Er kwam geen reactie van Nelson Mandela, en deze waarschuwing werd aan kerken, politieke partijen en de media verstuurd. Bij de meeste leden van de Israëlvisie is er echter een grote ontzuivering gekomen, omdat de profetieën van verscheidene profeten, inbegrepen de ‘Ziener van Rensburg’, niet vervuld werden.

Evaluering van de aanspraken

De leerstellingen van de Israëlvisie-beweging kunnen boven alle twijfel op de volgende wijze vanuit de Schrift, alsook vanuit ondersteunende historische bronnen, weerlegd worden:

De universele implicaties van Gods verbond

Reeds bij de roeping van Abraham uit Ur der Chaldeeën, heeft God besloten dat zijn reddende genade op de bestemde tijd ná de komst van de Messias aan alle naties zou verkondigd worden. Aan Abraham heeft Hij gezegd:

“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en **in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden**” (Genesis 12:3).

De Heer herhaalt deze belofte later weer aan Abraham:

“**En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde**¹², aangezien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt” (Genesis 22:18)

Deze zegeningen zijn specifiek door Jezus Christus, van Israël af, naar de niet-Joodse wereld gekomen:

“Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt. Opdat **de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus**, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden **door het geloof**” (Galaten 3:13-14).

Let erop dat de belofte van Gods zegen door **geloof** ontvangen wordt en niet door **afkomst** wordt bepaald. De fundamentele eis die God stelt om Hem toe te behoren is uw leven aan de Heer Jezus over te geven:

“En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen” (Galaten 3:29).

De Heer Jezus Christus heeft geen biologische afstammelingen - Hij heeft enkel mensen uit alle volken die door het geloof met Hem verbonden zijn. In het geloof een kind van Abraham te zijn heeft niets te maken met geslachtsregisters, afstamming of huidskleur - slechts met geestelijke wedergeboorte. De mogelijkheid tot wedergeboorte wordt aan alle mensen geboden - niet slechts aan fysische nazaten van Abraham die het verbondsteken van de besnijdenis bezitten. Daarom zegt Paulus:

“Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel” Galaten 6:15).

Omwille van de redding van mensen uit **alle naties** op aarde heeft Christus aan zijn discipelen gezegd:

“Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie **aan alle creaturen**¹³” (Markus 16:15).

Met andere woorden: mensen van alle afkomsten, rassen, volksverbanden. Dit komt overeen met wat God tegen Abraham gezegd heeft: “in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden”, d.w.z. alle biologische vertakkingen van de gehele mensheid. Dit is ook in overeenstemming met de zendingsoverdracht van Jezus:

“Gaat dan heen, onderwijst **al de volken**¹⁴, hen dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen” (Mattheüs 28:19-20).

De universele strekking van het Evangelie blijkt ook duidelijk uit het begrip *wereld* in het Nieuwe Testament. In de meeste gevallen wordt hiervoor het woord *kosmos* gebruikt. Het verwijst naar de hele wereld. Dit woord wordt in Markus 16:15 gebruikt: “Gaat heen in de gehele *kosmos*, predikt het Evangelie aan alle creaturen”. Een ander Grieks woord dat ook gebruikt wordt is *oikoumene* dat als *bewoonde wereld* kan vertaald worden. De opdracht in Mattheüs 24:14 luidt dus:

“En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld [*oikoumenè*] gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen” (Matt 24:14).

De veelbesproken opdracht van Christus aan zijn discipelen om slechts naar de verloren schapen van het huis Israëls te gaan (Matt 10:6), werd gegeven in een stadium dat Hij Zichzelf aan Israël heeft aangeboden als de beloofde Messias (Matt 15:24). Nadat zij Hem echter verworpen en gekruis-

¹² Zie ook Genesis 26:4; Handelingen 3:25; Galaten 3:8.

¹³ Gr. *pasè tè ktisei*: aan alle schepselen. Voor de authenticiteit van de laatste 12 verzen van Markus, zie <http://users.skynet.be/fa390968/Markus16.doc>.

¹⁴ Gr. *panta ta ethnè*: al de volken

sigd hadden en Hij uit de doden is opgestaan, is er de duidelijke opdracht gekomen dat het Evangelie nu aan alle naties van de wereld (niet enkel Europa!) moest verkondigd worden (Matt 28:19).

De niet-Joodse volkeren en naties worden in het Hebreeuws *goyim* en in het Grieks *ethne* (enkelvoud *ethnos*) genoemd, m.a.w. *etnische groepen*. (Schrijver dezes is ethnoloog en dat behelst de studie van volken uit al de verschillende rassen op aarde). In het Oude Testament, en ook tot diep in het Nieuwe Testament, waren de niet-Joodse etnische groepen in geestelijk opzicht allemaal heidenen, en daarom wordt het begrip *volken* in de Bijbel dikwijls met *heidene*n vertaald. Zij werden nooit als afstammelingen van Israël beschouwd, en daarom was het voor de discipelen zo moeilijk te aanvaarden dat Gods genade in het Nieuwe Testament ook aan de naties uit de heidenwereld wordt aangeboden:

“En Petrus, de mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is; maar in elk volk is die Hem vreest en gerechtigheid werkt, Hem aangenaam” (Handelingen 10:34-35).

God kijkt dus naar uw hart - niet naar uw afkomst of etnisch verband. Hij redt of verwerpt ook niet totale volken, maar individuen uit elk volk of elke stam. Aan het eind van Petrus' toespraak tot de Romeinse Cornelius, zijn gezin en zijn vrienden, lezen wij het volgende:

“Toen Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd” (Hand 10:44-45).

Eigenlijk moesten zij niet zo verbaasd zijn geweest, want de Heer heeft eeuwen tevoren al door Jesaja tot Israël gezegd dat wanneer de Messias komt, zijn oproep tot bekering niet enkel aan hen zou gericht worden maar aan alle naties:

“Het is te gering, dat Gij Mij een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en om terug te brengen de bewaarden in Israël; Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde” (Jesaja 49:6).

Paulus beroept zich in Handelingen 13:46-47 op deze uitspraak in Jesaja wanneer hij verduidelijkt waarom hij in opdracht van de Heer zichzelf tot de heidenen en de niet-Joodse wereld wendt:

“... ziet, wij keren ons tot de heidenen. Want alzo heeft ons de Heere geboden, zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde” (Handelingen 13:46-47).

Hier kan geen beperkende Israëlvisie gelezen worden, en ook niet een onderscheid tussen *Israëli-sche heidenen* en *andere heidenen*. Indien er *slang-naties* zouden zijn, die in hun geheel onredbaar zijn, zouden dezen uitdrukkelijk van de zendingsopdracht uitgesloten geweest zijn. Maar zulke naties bestaan echter niet:

“Is God een God der Joden alleen? en is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen; aangezien Hij een enig God is, Die de besnijdenis rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voor-huid door het geloof” (Romeinen 3:29-30).

De God van de Joden (van deze uitdrukking houdt de Israëlvisie helemaal niet) is ook de God van de gelovigen uit de ganse heidenwereld. De Heer heeft zelf gezegd: “Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde!” (Jes 45:22). Hij is niet slechts de God van Israël, maar van mensen uit alle naties die Hem willen dienen.

Tijdelijke opdeling van Israël en Juda

Er was nooit een strakke verdeling van de 12 stammen in twee politieke rijken, omdat grote aantallen mensen in verschillende tijden uit Israël naar Juda gemigreerd zijn. Het noordelijke rijk van Israël werd gedurende de 250 jaar van zijn bestaan door 19 goddeloze koningen geregeerd. Er was niet eens één godvrezende onder hen. De Bijbelse Encyclopedie zegt:

“... het koningschap van de tien stammen van Israël was een revolutionair koningschap; het waren dynastieën die elkaar hebben verdrongen. Er waren dikwijls koningen die aan het bewind

kwamen door hun voorgangers te vermoorden. De afgoderij was groot ... Op politiek gebied werden er grote flaters begaan doordat zij op Assur of Egypte of Damaskus gesteund hebben”.

Van bij het ontstaan van dit rijk is Jerobeam met afgodendienst en demonenaanbidding begonnen en heeft hij door dit goddeloze optreden de ware gelovigen naar Jeruzalem in het zuiden verdreven:

“Want de Levieten verlieten hun weidegronden en hun bezitting, en kwamen in Juda en in Jeruzalem; want Jerobeam en zijn zonen hadden hen verstoten, van het priesterdom des HEEREN te mogen bedienen. En hij had zich priesters gesteld voor de hoogte, en voor de duivelen, en voor de kalveren, die hij gemaakt had. Na die kwamen ook uit alle stammen van Israël te Jeruzalem, die hun hart begaven, om de HEERE, de God Israëls, te zoeken, dat zij de HEERE, de God van hun vaders, offerande deden” (2 Kronieken 11:14-16).

Er was dus van bij het begin geen absolute en strakke verdeling tussen de gewone leden van de verschillende stammen. De reden, zoals hierboven vermeld, was de volhardende geest van goddeloosheid die er in Samaria heerste. Wanneer de gelovige Israëlieten hebben gehoord dat er een godvrezende koning in Juda regeerde, zoals koning [Asa](#), zijn zij permanent naar hem overgelopen:

“En hij [=Asa] vergaderde het ganse Juda en Benjamin, en de vreemdelingen met hen uit Efraim, en Manasse, en uit Simeon; **want uit Israël vielen zij tot hem af in menigte, toen zij zagen, dat de HEERE, zijn God, met hem was**” (2 Kronieken 15:9).

Een andere reden voor de voortgezette versterking van Juda en de drastische verzwakking van Israël, was oorlogvoering. De vader van koning Asa, [Abia](#), heeft tegen Israël gevochten en 500.000 soldaten van Israël zijn daarbij gesneuveld:

“Abia dan, en zijn volk, sloeg hen met een grote slag; want uit Israël vielen verslagen vijfhonderd duizend uitgelezen mannen. Alzo werden de kinderen Israëls vernederd in die tijd; maar de kinderen van Juda werden machtig, daar zij op de HEERE, de God van hun vaders, gesteund hadden” (2 Kronieken 13:17-18).

Binnen de 20 jaar is de legermacht van Juda van slechts 180.000 (1 Kon. 12:21) tot 580.000 (2 Kron. 14:8) toegenomen. Na 40 jaar heeft Juda een legermacht van 1.160.000 soldaten gehad (2 Kron. 17:14-18). In tegenstelling hiermee is de legermacht van Israël ingekrompen tot zo'n schamele 7000 manschappen (1 Kon. 20:15). Het is onmogelijk om de dramatische toename van de Judeese legermacht aan natuurlijke aangroei toe te schrijven. Hiervoor is de grote volksverhuizing uit Israël verantwoordelijk, en dat betekent dat Juda met verloop van tijd weer alle twaalf stammen kon vertegenwoordigen.

De Assyrische ballingschap van Israël

Mensen scheppen soms op grond van 2 Koningen 17:18 de misleidende indruk dat het gehele Israël in 721 v.C. naar Assyrië weggevoerd werd. In werkelijkheid zijn slechts de leiders en vooraanstaande families van Israël weggevoerd. De arme mensen, die ver de meerderheid uitmaakten, zijn achtergebleven. Dit was ook zo het geval bij de Babylonische ballingschap van het zuidelijke koninkrijk, 134 jaar later (2 Kon. 24:14-16 en 25:11-12). Over de omvang van Israëls ballingschap zegt de Bijbelse Encyclopedie (blz. 53):

“Salmanésér V (726-722 v.C.) heeft de laatste koning van het tienstammenkoninkrijk, Hosea, gevangen genomen en de hoofdstad Samaria belegerd. Sargon II (721-705 v.C.) deelt in zijn annalen mee dat hij aan het begin van zijn koningschap, in zijn eerste regeringsjaar, Samaria ingenomen en 27.290 inwoners weggevoerd heeft (zie 2 Koningen 17:1-6)”.

Nu moet de vergezochte bewering beantwoord worden dat de 27.290 ballingen naar Europa toe getrokken zijn (of door de oostenwind daarheen gewaaid) en de stamvaders geworden zijn van alle blanke naties van de westerse wereld. De Israëlvisie zakt op dit punt totaal in elkaar, omdat er in die tijd helemaal niet zo'n volksverhuizing van Israëlieten naar Europa heeft plaatsgevonden.

In 2 Koningen 17:6 worden de steden genoemd in de Assyrische rijksgedebieden waarheen de ballingen naartoe gevoerd werden. In 612 v.C. werd Assyrië echter door de Babyloniërs overwonnen en hun grondgebied is toen gaan deel uitmaken van het Babylonische rijk. De profeet Ezechiël die in 597 v.C. samen met Jojachin door Nebukadnezar naar Babylonië weggevoerd werd, heeft in Tel-

Abib¹⁵ bij de Kebarrivier¹⁶ gewoond. Hier heeft hij ook de ballingen van Israël aangetroffen over wie de Heer met hem heeft gesproken:

“En Hij zeide tot mij: Mensenkind! Ik zend u tot de kinderen Israëls, tot de rebellerende volken, die tegen Mij gerebelleerd hebben; zij en hun vaderen hebben overtreden tegen Mij tot op deze huidige dag ... Toen hief de Geest mij op, en nam mij weg, en ik ging heen, bitter bedroefd door de hitte van mijn geest; maar de hand des HEEREN was sterk op mij. En ik kwam tot de weggevoerden te Tel-Abib, die aan de rivier Chebar woonden, en ik bleef waar zij woonden; ja, ik bleef daar verbaasd in het midden van hen zeven dagen. Het gebeurde nu ten einde van zeven dagen, dat het woord des HEEREN tot mij geschiedde, zeggende: Mensenkind! Ik heb u tot een wachter gesteld over het huis Israëls; zo zult gij het woord uit Mijn mond horen, en hen van Mijntwege waarschuwen” (Ezechiël 2:3; 3:14-17).

Een groep van de tien stammen van Israël was dus in Assyrië, een andere groep is in Samaria achtergebleven, en een grote groep was reeds naar Juda verhuisd. De lotgevallen van de twee huizen van Israël (de tien stammen en de twee stammen) hebben zich sedert de Babylonische ballingschap van Juda in dezelfde arena afgespeeld. Zij zijn dus weer samengevloeid en worden daarna altijd als één volk genoemd. Een jaar na Ezechiëls bezoek aan de ballingen in Tel-Abib zegt hij:

“Ach, Heere HEERE, zult Gij al het overblijfsel van Israël verderven, met Uw grimmigheid uit te gieten over Jeruzalem? Toen zeide Hij tot mij: De ongerechtigheid van het huis van Israël en van Juda is gans zeer groot, en het land is met bloed vervuld, en de stad is vol van afwijking” (Ezechiël 9:8-9).

Er bestaan geen bijbelse of betrouwbare buitenbijbelse bronnen die enige melding maken van Israëls uittocht naar Europa. Zelfs 160 jaar na de Assyrische ballingschap van Israël wordt er geschreven:

“Alzo wandelden de kinderen Israëls in alle zonden van Jeróbeam die hij gedaan had; zij weken daarvan niet af; totdat de HEERE Israël van Zijn aangezicht wegdeed, zoals Hij gesproken had door de dienst van al Zijn knechten, de profeten; alzo werd Israël weggevoerd uit zijn land naar Assyrië, **tot op deze dag**” (2 Koningen 17:22-23).

Het feit dat Israël en Juda samen in het Assyrische/Babylonische gebied verdrukt en ook vast gehouden werden, wordt door Jeremia bevestigd:

“Zo zegt de HEERE der heerscharen: **De kinderen Israëls en de kinderen van Juda zijn te zamen verdrukt geweest; en allen, die hen gevangen hadden, hebben hen vast gehouden; zij hebben hen geweigerd los te laten.** Maar hun Verlosser is sterk, HEERE der heerscharen is Zijn Naam” (Jeremia 50:33-34).

Hieruit blijkt duidelijk dat Assyrië én Babylonië geweigerd hebben om de ballingen te laten gaan. Het werd hen dus ook niet toegestaan om naar Europa te vertrekken! De opdracht om te vertrekken is er pas gekomen nadat de Babylonische macht in 539 v.C. door Kores werd gebroken. Hij heeft hen naar hun eigen land laten terugkeren:

“Zo zegt Kores, koning van Perzië: De HEERE, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, dat in Juda is. Wie is onder u van al Zijn volk? Zijn God zij met hem, en hij trekke op naar Jeruzalem, dat in Juda is, en hij bouwe het huis van de HEERE, de God van Israël; Hij is de God, Die te Jeruzalem woont” (Ezra 1:2-3).

Het was dus de wil van de Heer, de God van Israël, dat het hele volk uit de ballingschap naar hun eigen land zou terugtrekken, en dat slechts Jeruzalem als hun gemeenschappelijke hoofdstad herbouwd zou worden. De Bijbel is er erg duidelijk over dat het **gehele Israël** (m.a.w. allen die weggevoerd werden) uit de ballingschap zijn teruggekeerd (Ezra 2:70; 3:1-2; 6:21; 7:7-13; 10:1-5).

¹⁵ Tel-Abib lag in de buurt van Nippur (Nippur ligt in het zuid-oosten van de stad Babylon).

¹⁶ Kebar (of Chebar) is eigenlijk een bevaarbaar kanaal van de Eufraat bij de stad Babylon, waarbij Joodse ballingen, onder wie Ezechiël, zich moesten vestigen.

De Israëlieten in Samaria

Nu moeten wij het pad volgen van leden van de tien stammen die in Samaria achtergebleven zijn nadat de ballingschap had plaatsgevonden. Zij hebben volhard in hun goddeloosheid en geen berouw getoond na het traumatische gebeuren van de belegering en val van Samaria. Vele van deze Israëlieten zijn zich gaan vermengen met de Assyriërs, en uit die vermenging zijn de Samaritanen ontstaan. Diegenen onder hen die wél tot bezinning kwamen zijn naar Jeruzalem getrokken om daar aan de tempeldienst deel te nemen, en in de meeste gevallen zijn zij permanent bij hun volksgenoten in Juda gaan wonen. De besten in Israël zijn hier naartoe getrokken.

Een paar jaar na de Assyrische ballingschap was er een grote geestelijke herleving in Juda onder het bewind van koning Hizkia. Hij heeft de achtergebleven Israëlieten ook uitgenodigd om het Pascha van de Heer in Jeruzalem te komen vieren (2 Kron. 30:1-27). Dit was een wonderlijke beleving.

Een honderdtal jaren later is er onder het bewind van koning Josia nog een groter feest in Jeruzalem gevierd, waarbij ook Israël betrokken was (2 Kron. 35:16-19). Zij hebben zelfs financieel bijgedragen in het herstel en de reiniging van de tempel (2 Kron. 34:9).

Er zijn dus geen ‘verloren stammen van Israël’. De 27.290 die als gevangenen naar Assyrië weggevoerd werden, en die later als gevolg van de val van Assyrië in het Babylonische rijkgebied zijn beland, werden niet toegestaan om weg te trekken en zijn ook met de ballingen uit Juda verenigd geraakt. Zij zijn als één verenigde groep uit de ballingschap teruggekeerd.

De besten uit het tienstammenrijk waren al van het begin af om godsdienstige redenen naar Jeruzalem verhuisd en hebben zich bij Juda aangesloten. Vroeg na haar stichting was Juda reeds een vertegenwoordiging van alle 12 stammen van Israël. De harten van de enkele godvrezende koningen in het zuiden zijn naar hun broers in Samaria uitgegaan en hebben hen uitgenodigd om naar Jeruzalem te trekken. Dit heeft geleid tot een grote bevolkingstoename in Juda.

De termen *Jood* en *Israël*

Er zit geen waarheid in de bewering dat de term *Jood* op een grootschalige vermenging zou slaan van Joden en Edomieten. Joden (of Israëlieten) die zich met andere naties vermengen, raken gedemocratieerd en krijgen in dit proces een andere nationaliteit. Zij zijn huwelijken aangegaan met de heidense naties (*goyim*) en hun kinderen verliezen dan hun godsdienstige positie en rechten als Joden. Zij worden leden van een ander volk.

Wat de benaming *Juda* betreft, moet erop gewezen worden dat dit de koninklijke stam van de 12 stammen van Israël is, waaruit ook de Messias, Jezus Christus, geboren werd. Het is dus logisch dat alle stammen zich met Juda identificeren. Zoals reeds gezegd is het reeds vóór de Babylonische ballingschap gebeurd dat grote groepen uit de noordelijke 10 stammen zich bij Juda aangesloten hebben. Na de ballingschap, vroeg in de 6de eeuw v.C. is de term *Joden* ingeburgerd geraakt als een synoniem voor *Israël*. U hoeft maar in Ezra en Nehemia te gaan lezen om te zien hoe de begrippen *Joden* en *Israël* afwisselend voor dezelfde mensen gebruikt worden. Ezra heeft b.v. gezegd:

“Ook wordt van mij bevel gegeven, wat gijlieden doen zult aan de oudsten dezer **Joden**, om dit huis Gods te bouwen ... En de kinderen **Israëls**, de priesters en Leviëten, en de overige kinderen der gevangenis deden de inwijding van dit huis Gods met vreugde. En zij offerden ... ten zondoffer voor gans **Israël**, naar het getal der stammen **Israëls** ... Alzo aten **de kinderen Israëls, die uit de gevangenis wedergekomen waren**” (Ezra 6:8, 16-17, 21; In Nehemia 1:6 en 4:1 komt dezelfde afwisseling van volksnamen voor).

In het Nieuwe Testament wordt de vroegere verdeling tussen de 2 en de 10 stammen helemaal niet als een bestaande werkelijkheid erkend. In het totaal wordt er naar hetzelfde volk 174 keer als *Joden* en 70 keer als *Israëlieten* verwezen. Slechts enkele voorbeelden:

Paulus staat terecht op de hoop die de *12 stammen* over de komst van de Messias koesteren (Hand. 26:6-7). Jakobus (1:1) richt zijn brief aan de *12 stammen* die in de verstrooiing zijn. In Handelingen 2:5, 14, 22 en 36 worden de inwoners van Jeruzalem zowel *Joden* als *Israëlieten* genoemd. De *Joodse* oversten worden ook *Israëlieten* genoemd (Hand 4:5-8). Ook Christus heeft beide volksnamen voor dezelfde mensen gebruikt:

“En er was een mens uit de Farizeeën, wiens naam was Nicodémus, een overste der **Joden** ... Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zijt gij een leraar van **Israël**, en weet gij deze dingen niet?” (Johannes 3:1, 10).

Aan de Samaritaanse vrouw heeft Hij gezegd:

“Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de **Joden**” (Johannes 4:22).

Paulus hanteert dezelfde afwisseling van volksnamen:

“En gekomen zijnde te Sálamis, verkondigden zij het woord Gods in de synagogen der **Joden** ... En Paulus stond op, en wenkte met de hand, en zeide: Gij **Israëlitische** mannen, en gij, die God vreest, hoort toe. De God van dit volk **Israël** heeft onze vaders uitverkoren, en het volk verhoogd, toen zij vreemdelingen waren in het land Egypte, en heeft hen met een hoge arm daaruit geleid” (Handelingen 13:5, 16-17).

Ook wat zijn eigen afkomst betreft laat Paulus blijken dat er geen onderscheid is tussen de termen *Jood* en *Israëliet*:

“Ik ben een **Joods** man, en te Tarsen in Cilicië geboren” (Handelingen 22:3)

“Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre; want ik ben ook een **Israëliet**, uit het zaad van Abraham, van de stam Benjamin” (Romeinen 11:1; zie ook 2 Kor 11:22 en Fil 3:5).

Er is dus geen sprake van dat de inwoners van het land Israël verbasterde Edomitische Joden waren, en dat de tien stammen ergens in Europa ‘verloren’ waren. Zij verbleven in hun eigen land en in de buurlanden als kinderen van Israël. Zij waren echter geestelijk verloren en moesten in de naam van de Messias, Jezus Christus, tot bekering opgeroepen worden.

Israël naar Europa?

De onbijbelse en historisch onjuiste mening van de Israëlvisiebeweging dat de ballingen uit Samaria door de koning van Assyrië werden toegestaan om zonder verandering naar Europa te verhuizen, stuit op een hoop andere problemen:

Tijdens de Assyrische ballingschap van Israël was Europa reeds ettelijke eeuwen door blanke volken bewoond, waarvan velen door hun namen zich als afstammelingen van Jafeth identificeren. In Genesis 10:2 worden Gomer, Magog, Tubal en Mesech onder andere als zonen van Jafeth genoemd. Uit Gomer zijn de Germaanse volken afgestamd, terwijl de andere drie stamvaders de stichters zijn van verscheidene volken in Rusland. Europa bestaat uit de volgende drie brede etnische groepen die vandaag nog als zodanig te onderscheiden zijn:

- **De Romanen.** Dit zijn volken die talen spreken die van het Latijn afstammen, b.v. Italianen, Fransen, Spanjaarden, Portugezen. Er is geen aanwijzing dat zij een Midden-Oosterse, Semitische oorsprong hebben. De meesten van hen stammen van de vroegere Iberiërs af.

- **De Germanen.** Zij komen in centraal- en noordwest-Europa voor. Daartoe behoren de Duitsers, Nederlanders, Vlamingen, Engelsen, Denen, Noren, Zweden en IJslanders. Het bestaan van Germaanse stammen kan tenminste teruggevoerd worden tot 1400 à 1200 v.C. - erg lang vóór de verstrooiing van Israël.

- **De Kelten.** Dit zijn een groep Indo-Germaanse stammen die na zowat 900 v.C. vele West-Europese landen zijn binnengetrokken en zo ver als tot de Britse Eilanden gemigreerd zijn. Zij zijn later geleidelijk onder Romeinse invloed gekomen en hebben daardoor hun taal verloren, behalve in delen van Schotland, Wales en Ierland. Velen van hen hadden rosse haren en blauwe ogen.

Benevens dat hun genealogische afstamming van een heel andere tak is dan de Semitische volken (Israël en de Arabieren), hebben de Europese volken ook een duidelijk onderscheiden taalfamilie en culturele erfenis. Hun talen en culturen tonen geen overeenkomst met die van de afstammelingen van Sem (de Semieten). Er bestaat dus geen manier waarop zij als zuivere (onvermengd) verloren schapen van het huis Israëls kunnen geïdentificeerd worden.

Indien de verstrooide Israëlieten de talen en culturen van de Romanen, Germanen, Kelten, Moskovieten en anderen volkomen overgenomen zouden hebben, dan betekent dit dat zij door die volken geassimileerd zijn en met hen vermengd zijn geraakt. Zij zijn dan met heidense naties onderling gehuwd, buiten het verbond, zoals Juda volgens de Israëlvisie zou gedaan hebben. Dus kan er, volgens de consequente toepassing van de Israëlvisietheorie, niemand meer gered worden. Dan is iedereen nu door het zaad van de slang bezoedeld en mogen zij niet in de vergadering van de Heer komen.

Indien de verstrooide Israëlieten de genoemde volken overrompeld hebben, of indien daar niet zulke volken waren, hoe hebben zij dan hun taal, cultuur en godsdienst geheel en al verloren en die van de vreemdelingen aangeleerd? Wie waren die heidense vreemdelingen en hoe kon Israël al die dingen aanleren zonder in een nauwe associatie met hen te leven? Indien Israël tóch cultureel in de heidense samenleving geassimileerd is, maar niet biologisch vermengd geraakt, hoe moet dan een Afrikaanse, Engelse, Duitse of Franse jongeman weten of het meisje, met wie hij wil trouwen, van de verloren schapen van het huis Israëls afstamt of van de oorspronkelijke Europese ‘slangnatie’?

Kan u zien hoe absurd het is dat men de theorie van de Israëlvisie aan onze bevolking probeert te verkopen, namelijk dat wij niet van de Germaanse volken in Europa afstammen, maar van de verloren schapen van het huis van Israël? Om te proberen genoeg ‘bewijzen’ te verzamelen, dist de Israëlvisie allerlei denkbeeldige trekroutes op en stellen ook lange, kunstmatige geslachtsregisters op om hun afkomst te bewijzen en ook aan te tonen hoe de troon van David door het Britse koningschap geërfd en sindsdien voortgezet wordt.

De Khazar-theorie is net zo onaanvaardbaar omdat een mengsel van Joden, Edomieten en Turkse Khazars helemaal geen Joden meer zijn. Als Rusland dan door de Khazarjoden werd overgenomen en beheerd wordt, waarom vervolgen zij dan al sinds de pogroms¹⁷ van de 19de eeuw de Russische Joden die naar bewering zelf ook Khazarjoden zijn? Waarom was de Sovjet-Unie vóór zijn val hevig anti-Joods en onverzettelijk tegen de emigratie van Joden naar Israël? En waarom hebben zij de Arabieren tegen de Joodse staat bewapend?

De Israëlvisiebeweging houdt zichzelf inderdaad met “fabels en eindeloze geslachtsrekeningen” bezig (1 Tim 1:4) en als gevolg daarvan zijn zij afgeweken van de waarheid en in een woestijn van onzekerheden en tegenstrijdigheden beland.

De internationale verstrooiing

Er zijn wel in latere eeuwen Israëlieten (ook Joden genoemd) naar Europa verstrooid geraakt. Diegenen onder hen die zich niet met de heidenen (niet-Joden) door huwelijken vermengd hebben, hebben zich afzijdig gehouden en hun eigen godsdienst in de synagogen beoefend. Hun aantal werd sterk aangevuld na de val van Jeruzalem in 70 n.C. en opnieuw na de onderdrukking van de Bar Kochba opstand in 132-133 n.C.

Paulus is altijd eerst naar zijn Israëlische volksgenoten gegaan. Nadat zij hem verworpen hadden, heeft hij zich in opdracht van de Heer tot de heidenen gewend. De heidenen hebben er nooit aanspraak op gemaakt dat zij de verloren schapen van het huis van Israël zijn, en Paulus of de andere apostelen hebben ook nooit zoiets beweerd.

Het herstel uit een toestand van verstrooiing werd duidelijk geprofeteerd voor een verenigd Israëlvolk dat uit alle 12 stammen bestaat:

“Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen, waarheen zij getrokken zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land; en Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israëls; en zij zullen allen te zamen een enige Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn” (Ezechiël 37:21-22).

¹⁷ Pogrom (Russ., = relletje), hevige uitbarsting van jodenhaat – zich m.n. uitende in plundering, vernieling en moord – in Oost-Europese landen, m.n. Rusland. De eerste Russische pogrom vond plaats in 1821 te Odessa. Na 1881 kwam het tot grote pogroms, die zich over geheel Zuid-Rusland uitbreidden. De regering was hieraan vaak medeplichtig. Tijdens de Russische Revolutie vonden van de zijde van de Witten gruwelijke jodenvervolgingen plaats, m.n. in de Oekraïne. (Encarta 2002).

Hieruit blijkt duidelijk dat het herenigde Israël, m.a.w. alle twaalf stammen, naar het land Israël teruggebracht worden om daar als *één natie* te wonen en de Heer te dienen. Zij zullen niet meer twee naties zijn, en ook niet een hele groep naties, zoals de Israëlvisie beweert. Verder is het duidelijk dat Juda een wezenlijk deel blijft van Israël, en dat er tot aan het einde, wanneer de Koning komt, een etnisch onderscheid blijft bestaan tussen Israël en de naties waarheen zij naartoe getrokken waren - ook die van het Westen.

Jodenhaat

Wat Israël (de Joden) betreft is het een zeer ernstige zaak om de juiste gezindheid tegenover hen te openbaren. De Heer heeft tegen Abraham gezegd:

“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt” (Genesis 12:3).

Wij zijn aan de Joden veel verschuldigd omdat de Heer zijn Woord door hen aan ons bekend gemaakt heeft. Zelfs al zijn sommigen van hen ontrouw en afvallig geworden, zijn wij nog steeds on-eindig veel aan dit volk verschuldigd:

“Wat is dan het voordeel van de Jood? Of wat is de nuttigheid van de besnijdenis? Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd. Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof van God¹⁸ te niet doen? Dat zij verre” (Romeinen 3:1-4).

Zegen Israël dus en vervloek hen niet! Erken hun bijzondere identiteit, roeping en toekomst, en vervreemd u niet van hen en geef hen geen slechte naam. In een artikel “Israël, naties, volkeren, heidenen - wat leert de Schrift?”, zegt ds. J.J. Engelbert van Pretoria onder meer:

“Alle boeken en geschriften die proberen te bewijzen dat de Joden geen Joden zijn, en nog erger, dat juist de onbesneden blanken dan de ware Israëlieten zouden zijn, zijn beuzelarij, totaal in strijd met de Bijbel en op jodenhaat gericht. De Satan heeft door de eeuwen heen altijd getracht om van alle naties vijanden van Israël te maken, want hij weet dat het herstel van het koninkrijk voor Israël onder hun Messias, Jezus, het einde zal betekenen van zijn rijk van de duisternis. **Daarom zal hij zelfs het Afrikaanse volk proberen te overtuigen dat het Joodse volk geen Israëlieten zijn, en daarom geen aanspraken hebben op het Beloofde Land.** Uiteindelijk zal hij erin slagen om door demonische verleiding de regeringen van de wereld te overtuigen en hen ophitsen om op te trekken naar Armageddon om Jeruzalem te ‘heroveren’ en het Joodse volk uit te roeien (Openbaring 16:13-14). Pas er voor op wat u hoort! (Markus 4:24)”.

Jodenhaat is een kanker van de ziel, en genezing daarvan moet bij de Heer Jezus gezocht worden. Als u daar niet van verlost wordt, woekert die voort en brengt een verduistering over uw gemoed. Uiteindelijk zal dit ertoe leiden dat u blindelings uw goedkeuring en ondersteuning zal geven aan allen die de Joden vervolgen en willen uitroeien. Er zijn vele mensen die specifiek om die reden een grote bewondering koesteren voor Adolf Hitler en andere vervolgers van de Joden. Dé grote jodenhater, de komende Antichrist, zal wereldwijd steun krijgen voor zijn vernietigingsoorlog tegen Israël. Bevorder deze ideologie van Jodenhaat niet!

Verdraaide Schriftuitleg

Alle theorieën of dogma's die in zekere opzichten van de fundamentele bijbelse waarheden afwijken, bezorgen hun aanhangers altijd grote problemen om de nodige schriftuurlijke rechtvaardiging te vinden voor hun standpunten. Zij stuiten gewoonlijk op onoverkomelijke problemen, en als zij weigeren van hun dogma af te zien, nemen zij de volgende twee uitwegen:

- **Vervangingstheologie**⁴: De Bijbel wordt vergeestelijkt en daarmee van zijn grondbetekenis beroofd. Er worden dan in de betrokken bijbelteksten naar willekeur andere betekenissen ingelezen overeenkomstig de vervangingstheologie. Overeenkomstig dit gebruik kunnen *heidenen* door *verstrooide Israëlieten* vervangen worden, *dieren van het veld* worden *zwarte mensen*, *Israël* wordt *de kerk* of krijgt de betekenis van *blanke naties van het Westen*, *wedergeboorte* wordt *verbondsluiting* (doop of besnijdenis), *heiligheid* of *afzondering voor de Heer* wordt *apartheid*, enz.

¹⁸ Bedoeld is: “de trouw van God”. Gr. *pistis*: vertrouwen, trouw, geloof.

- **Selectieve aanvaarding van de Bijbel:** Soms worden gedeelten uit de Bijbel, en zelfs ook hele Bijbelboeken, verworpen als die met een bepaald dogma in strijd zijn. De Bijbel wordt dus niet als foutloos of onfeilbaar beschouwd, en het gezag ervan wordt niet altijd eerbiedigd. Vooral de geschriften van Paulus en Lukas moeten het ontgelden bij sommige Israëlvisee-aanhangers.

Als gevolg van de talloze onbijbelse opvattingen in de Israëlvisee, moeten zij geregeld moeilijke teksten verdraaien of als foutief aanzien of als 'een latere toevoeging' aan de Bijbel beschouwd worden. Voorbeelden hiervan vind men bij ds. G.J. Steenkamp in zijn "Antwoorden op bijbelse probleembegrippen" en dr. N.A. Burger zijn "Nieuwe antwoorden op Schriftuurlijke kwelvragen". Dr. Burger voelt zich zo bezwaard door wat hij in Lukas, Handelingen en in de brieven van Paulus leest, dat hij veel ervan als grove verdraaiingen en zelfs leugens afmaakt. Hij zegt dat Paulus in Romeinen 3:7 erkent dat hij in zijn aanbidding van het evangelie gelogen heeft.

Laten we even kijken naar dit gedeelte in Romeinen 3. Gods waarheid en volmaaktheid worden hier tegenover de menselijke leugenachtigheid en onvolmaaktheid gesteld, en daarom kan God in een rechtvaardig gericht met de mens treden (vers 4). In vers 5 wordt een typisch menselijk argument besproken: Wij moeten niet denken dat onze ongerechtigheden de gerechtigheid van God bewijzen. Israël moet dus niet onder het misleidende idee verkeren dat in hun onvolmaakte manier van godsdienstbeoefening - louter omdat zij in een verbond staan met de Heer - alles nu goed en juist is en dat God hen niet zal oordelen omdat Hij rechtvaardig is. In vers 6 verwerpt Paulus dit soort van menselijke argumentatie.

Vers 7 vat samen: Als de standaard van Gods gerechtigheid en waarheid door mijn (slaat op ieder persoon) leugenachtigheid bevestigd kan worden, waarom wordt zo'n onvolmaakt persoon dan nog geoordeeld? Sommigen menen dat omdat zij verbondskinderen zijn, zij nu maar kunnen leven zoals zij willen - niemand kan hen oordelen. Zoals in vers 8 zeggen zij "Laat ons het kwade doen, opdat het goede daaruit kome". Paulus zegt dat zoiets niet bestaat, en dat de veroordeling van zulke bandeloze en leugenachtige mensen gerechtvaardigd is.

Nog een schrijvende misvatting qua schriftuitleg is de aanspraak dat geen bastaard van enige aard tot in het tiende geslacht in de vergadering van de Heer zou mogen komen (vgl. Deut 23:2). De bepaling in deze tekst heeft echter niets met bloedzuiverheid te maken maar was tegen de vermenging van Moabieten en Ammonieten gericht met betrekking tot wat zij Israël hebben aangedaan (Deut 23:3-4). In Deuteronomium 23:7-8 wordt duidelijk gezegd dat andere niet-Israëlitische naties, zoals de Edomieten en Egyptenaren, niet als een gruwel mochten beschouwd worden.

De beschouwing dat de zwarten 'dieren van het veld' zijn en dat mensen met deze 'dieren' kunnen verbasteren, is eveneens irrationeel. Er zijn onoverbrugbare geestelijke, biologische en verstandelijke verschillen tussen mensen en dieren. Alle menselijke rassen, de zwarten inbegrepen, behoren tot de soort *homo sapiens* (de denkende mens) en worden duidelijk van redeloze dieren onderscheiden. Biologische vermenging tussen mens en dier zijn onmogelijk omdat hun genen helemaal verschillen en hun bloedgroepen onverenigbaar zijn. Indien dierenbloed naar een mens zou overgetapt worden zal hij anti-genen ontwikkelen en sterven. Ook heeft de mens een geest die hem van de dieren onderscheidt.

Als er soms in termen van menselijke handelingen naar dieren wordt verwezen, biedt dat geen rechtvaardiging om een vergezochte theorie van *mensachtige dieren* te bedenken. Dit soort beeldspraak wordt zelfs ten opzichte van de natuurlijke schepping gebruikt om een bijzondere situatie uit te beelden, b.v.: "...de bergen en heuvels zullen geschal maken met vrolijk gezang voor uw aangezicht, en alle bomen des velds zullen de handen samenklappen" (Jesaja 55:12).

Hoewel alle menselijke rassen tot dezelfde familie behoren, met dezelfde onderling aanpasbare bloedgroepen, betekent dit niet dat de Bijbel de vermenging van alle volkeren aanmoedigt. Handelingen 17:26 bevestigt het feit dat de Heer grenzen heeft gesteld tussen de volkeren op aarde. Dit moeten wij eerbiedigen!

Buitenbijbelse profetieën

Er wordt dikwijls naar profeten en profetessen geluisterd die dromen en visioenen gehad hebben. Zulke openbaringen worden niet aan de Schrift getoetst maar ongeverifieerd aan God toegeschre-

ven. Als gevolg hiervan genieten ze een grote geloofwaardigheid. Wanneer godsdienstige groepen naar profeten luisteren die aanspraak maken op 'openbaringen van Gods wil', buiten de Bijbel om, dan worden zij misleid en ontaarden zij spoedig tot een sekte. Zij worden dan blinde navolgers van een feilbare mens. Dit schept voor de duivel een handig kanaal voor misleiding, want op die manier kan hij het Woord van God verklaren, verdraaien, omzeilen en aanvullen zoals hij wil.

Zelfs al heeft een 'profeet' een ook sterk christelijk getuigenis, dan kan hij niet op nieuwe openbaringen buiten de Bijbel aanspraak maken, want dan tracht hij de Bijbel aan te vullen. Onfeilbare, goddelijke openbaringen, over hetgeen God aan de mens wilt bekendmaken, zijn opgehouden omstreeks het jaar 95 nadat Johannes op Patmos het boek Openbaring heeft geschreven. De Bijbel kan niet verder aangevuld worden, omdat deze de volle raad Gods voor de mens bevat (Hebr 1:1; Hand 20:27). Als wij inlichtingen willen hebben over de toekomst, dan moeten wij de bijbelse profetieën bestuderen, verklaren en verkondigen - niet dromen, visioenen of talen die 'nieuwe openbaringen' bevatten buiten de Bijbel.

Er zijn overal in de wereld mensen die er aanspraak op maken dat zij steeds door dromen en visioenen rechtstreeks, buitenbijbels, boodschappen van de Heer ontvangen. De Heer heeft reeds lang geleden tegen zulke arrogantie gewaarschuwd: "Ik heb gehoord, wat de profeten zeggen, die in Mijn Naam leugen profeteren, zeggende: Ik heb gedroomd, ik heb gedroomd"! (Jeremia 23:25). Tal van zulke profetieën zijn in de voorbije jaren uitgesproken en zijn helemaal niet uitgekomen. "Wanneer die profeet in de Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken heeft; door vermetelheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vrezen" (Deut 18:22).

Deze waarschuwing is gericht in een tijd toen er nog openbaringen door profeten kwamen, en de Bijbel nog niet helemaal af was. Wij leven echter al bijna 2000 jaar in een bedeling waarin alles wat de Heer voor de mens wou openbaren, ten volle in de Bijbel is opgenomen. In het licht hiervan hebben wij enkel de opdracht: "Predik het woord; houd aan tijdig, ontijdig" (2 Tim 4:2). Er is nergens een opdracht dat wij dromen en visioenen moeten verkondigen. De zogenaamde moderne profeten lopen dus helemaal uit de pas van de Bijbel. Als zij enige uitspraken over het heden of de toekomst willen maken, dan moeten zij bijbelse profetieën bestuderen en slechts dié aan de mensen verkondigen.

God oordeelt door Jezus Christus

In het Oude Testament heeft God dikwijls zijn oordelen over groepen verharde zondaars uitgestort opdat hun tijdgenoten, zowel als ieder die na hen zou leven, zou weten dat het vreselijk is om in de handen te vallen van de levende God (Hebreeën 10:31). Met de komst van Jezus is de wereld in een nieuwe bedeling getreden van Gods raadsplan. Jezus Christus is door de Vader uitgestuurd om zijn reddende genade aan Israël én het hele mensdom te verkondigen, om Zelf aan het kruis de prijs te betalen voor alle zonden van de mensen, en verder om iedereen te oordelen die Hem niet als hun Zaligmaker willen te aanvaarden. Hij is niet slechts de Verlosser, maar ook de Rechter van de wereld. Gods oproep tot de bekering van alle mensen op aarde, alsook zijn waarschuwing van het komende oordeel over degenen die zijn zaligheidsplan veronachtzamen, wordt als volgt door Paulus verduidelijkt:

"God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu alle mensen alom, dat zij zich bekeren. Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen, door een Man, Die Hij daartoe verordineerd heeft, verzekering daarvan doende aan allen, daar Hij Hem uit de doden opgewekt heeft" (Handelingen 17:30-31).

Het enige oordeel dat de Heer Jezus in nieuwtestamentische tijden heeft voltrokken, was het oordeel over Israël met als gevolg hun internationale verstrooiing, omdat zij Hem als Messias verworpen hadden (Matt. 23:37-38; Luk. 19:41-44; 21:20-24). In het jaar 70 hebben de Romeinen Jeruzalem ingenomen en verwoest en de overlevende Joden als slaven verkocht. Sommigen zijn zelfs naar andere landen gevlucht. Dit was slechts een voorlopig oordeel over Israël, want in de eindtijd zullen zij weer door de Heer geoordeeld worden.

Het oordeel over de ongelovige volkeren zal pas ná de kerkbedeling plaatsvinden, in de tijd die in de Bijbel als de “grote verdrukking” en “de dag des Heren” beschreven wordt. De Heer Jezus heeft gezegd:

“Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden ... En terstond na de verdrukking van die dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden. En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid” (Matt. 24:21-22, 29-30).

De grote verdrukking vindt dus direct vóór de wederkomst van de Heer Jezus plaats. Jesaja zegt:

“Ziet, de dag des HEEREN komt, gruwelijk, met verbolgenheid en hittige toorn, om het land te stellen tot verwoesting, en zijn zondaars daaruit te verdelen” (Jesaja 13:9).

Het zal Jezus Christus zijn die in deze tijd, kort voor zijn wederkomst, de ongelovige wereld zal oordelen. Wegens al de aardbevingen, die steden en dorpen in puin zullen leggen (Op. 6:12; 16:18), zullen de ongelovigen in paniek naar de bergen en rotsen lopen en zeggen: “Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht van Hem, Die op de troon zit, en van de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is gekomen, en wie kan bestaan?” (Openbaring 6:16-17).

Omdat de ware gelovigen, zoals in de tijd van Noach en Lot, niet voor Gods oordelen bestemd zijn, zullen zij dan weg zijn. Jezus heeft tegen zijn discipelen gezegd: “Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvluchten al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor de Zoon des mensen” (Luk. 21:36). In Lukas 21:20-21 gaf de Heer ook een aanwijzing voor de ontvluchting van de gelovige Israëlieten uit de ophanden zijnde vernietiging van Jeruzalem. Zij zijn toen naar Pella aan de overkant van de Jordaan gevlucht en daardoor niet terecht gekomen in het oordeel van de Heer. Ditzelfde beginsel geldt ook voor de ontvluchting uit Gods oordelen, kort voor de wederkomst van Christus, voor de gelovigen in die tijd.

In het licht van het profetische woord, dat aangeeft dat de Heer pas ná de kerkbedeling en de [opname van de gemeente](#) tot het oordeel zal overgaan, is het helemaal onbijbels om nu in onze tijd Gods oordelen over landen en regeringen aan te kondigen. De oordelen van de grote verdrukking zullen zeker komen en dan zal ook het ongeredde Israël hieraan deel hebben: “O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden” (Jeremia 30:7).

Het verbondsvolk

Het werkelijke verbondsvolk, Israël, is de biologische afstammeling van alle 12 stammen van Israël. Zij worden het verbondsvolk genoemd omdat God met hun voorvaders vele bijzondere verbonden heeft gesloten die ook de eeuwige bewoning van het land Israël insluiten. Nog nooit in de geschiedenis van Israël als volk was er de geringste twijfel over de geldigheid van de onvoorwaardelijke beloften die de Heer met de stichters van dit volk heeft gesloten. God Zelf is de waarborg voor het Abrahamitische verbond (Gen. 15:18), het Kanaänitische verbond (Num. 33:51–34:15) en het Davidische verbond (2 Sam. 7:12-16; Ps. 89:3-4, 34-37) die voor Israël het eeuwige bezitrecht bevestigen over het land en de bestendigheid van de troon van David.

Israëls ballingschap uit het land, als gevolg van ongeloof, kan deze verbonden niet ongeldig maken of op andere volken overdragen. Zelfs als Israël ontrouw wordt, blijft de Heer een getrouwe verbondsgod die hen weer in hun land zal herstellen. Hierover werd een plechtige belofte gedaan, lang vóór Israëls Assyrische en Babylonische ballingschap en hun internationale verstrooiing na de verwerping van de Messias:

“En hierenboven is dit ook; als zij in het land van hun vijanden zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om een einde aan hen te maken, vernietigende Mijn verbond met hen; want Ik ben de HEERE, hun God! Maar Ik zal hun ten goede gedenken aan het verbond der

voorouders, die Ik uit Egypteland voor de ogen der heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik ben de HEERE!” (Lev. 26:44-45).

Deze verbonden zijn niet op enig ander volk overdraagbaar, en als gevolg daarvan kunnen slechts de werkelijke afstammelingen van de 12 stammen naar Israël terugkeren. De Heer heeft hen wegens ongeloof uit het land laten verstrooien, en het is ook slechts door Zijn ingrijpen en voorziening dat zij in de eindtijd, weer naar hun land zullen hersteld worden. Jeremia zegt:

“Hooft des HEEREN woord, gij heidenen! en verkondigt in de eilanden, die verre zijn, en zegt: Hij, Die Israël verstrooid heeft, zal hem weer vergaderen, en hem bewaren als een herder zijn kudde” (Jeremia 31:10).

Het feit dat Israël nog steeds niet gered is, doordat zij nog steeds de Messias verwerpen, diskwalificeert hen niet om naar hun land teruggebracht te worden. De Heer gaat hen in grote benauwdheid brengen opdat zij Hem zullen zoeken:

“Daarom, also zegt de Heere HEERE: Omdat gij allen tot schuim geworden zijt, daarom ziet, Ik zal u in het midden van Jeruzalem vergaderen. Gelijk zilver, of koper, of ijzer, of lood, of tin in het midden van een oven vergaderd wordt, om het vuur daarover op te blazen, opdat men het smelte; also zal Ik u vergaderen in Mijn toorn, en in Mijn grimmigheid daar laten, en smelten. ... en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, Mijn grimmigheid over u uitgegoten heb” (Ezechiël 22:19-22).

In Hosea 5:15 zegt de Messias dat Israël Hem in het uur van hun nood zullen zoeken. Dit zal gebeuren in de “tijd van benauwdheid voor Jakob” die op de grote verdrukking wijst. Paulus bevestigt in Romeinen 11:25-26 het feit dat het nationale geestelijke herstel van Israël pas in de eindtijd zal komen, wanneer “de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”¹⁹. Paulus zegt: “De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”. Dan zal het hele overblijfsel van Israël tot bekering komen, want de Messias komt naar de Olijfberg terug (Zach 14:4-5). De Heer beschrijft hun nationale redding als volgt:

“Doch over het huis van David, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklacht over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitter kermen, gelijk men bitter kermt over een eerstgeborene. Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, gelijk die rouwklacht van Hadad-Rimmon, in het dal van Megidon” (Zacharia 12:10-11).

Na het geestelijke herstel van het volk zal de Messias de vervallen troon van David weer in Jeruzalem herstellen:

“Na dezen zal Ik weerkeren, en weer opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en wat daarvan verbroken is, weer opbouwen, en Ik zal die weer oprichten. Opdat de overblijvende mensen de Heere zoeken, en al de heidenen, over wie Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet” (Handelingen 15:16-17).

Deze troon is beslist niet naar Engeland overgeplaatst, zoals door de moederorganisatie van de Israelbeweging beweerd wordt. Deze troon is in Jeruzalem in onbruik geraakt als gevolg van Israëls afvalligheid en daar zal deze door de Messias hersteld worden.

In het Messiaanse rijk, na de wederkomst, zal Jezus Christus van de herstelde troon van David af vanuit Jeruzalem regeren:

“In die tijd zullen zij Jeruzalem noemen, de troon des HEEREN; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden, om de Naam des HEEREN, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goedgevoelen van hun boos hart” (Jeremia 3:17).

¹⁹ De “volheid der heidenen” heeft te maken met de “tijden der heidenen” (Dn 2:36-45, Lk 21:24, Rm 11:25); deze duren van de verwoesting van Jeruzalem (586 vC) door Nebukadnezar, tot de wederkomst van de Messias om het Vrederijk op te richten.

Omdat Satan in die tijd gebonden zal zijn, zal hij de naties niet meer tot haat, rebellie, oorlog en andere zonden kunnen ophitsen en verleiden. Zij zullen spontaan de gunst van de Heer in Jeruzalem zoeken, alsook die van Zijn volk Israël, en zij zullen in Zijn wegen wandelen:

“Alzo zegt de HEERE der heerscharen: Nog zal het geschieden, dat de volken, en de inwoners van vele steden komen zullen; en de inwoners van de ene stad zullen gaan tot de inwoners van de andere, zeggende: Laat ons vlijtig heengaan, om te smeken het aangezicht van de HEERE, en om de HEERE der heerscharen te zoeken; ik zal ook heengaan. Alzo zullen vele volken, en machtige heidenen komen, om de HEERE der heerscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het aangezicht van de HEERE te smeken. Alzo zegt de HEERE der heerscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodse man, zeggende: Wij zullen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is” (Zach 8:20-23).

Juist zoals het was sedert het herstel uit de Babylonische ballingschap, tot vandaag toe, zal het volk Israël ook “Joden” genoemd worden. Leden van de naties zullen de slip van een Joodse man grijpen en met hem samengaan, omdat de zegen van de Heer rijkelijk op het geestelijk herstelde Jodendom (Israël) zal rusten.

Zegen hen

Het is onze opdracht om het nageslacht van Abraham, in zijn 12 stammen, te zegenen (Genesis 12:3). Als wij hen werkelijk geestelijk tot zegen willen zijn, moeten wij hun erop wijzen dat de Messias de straf voor hun zonden betaald heeft:

“Troost, troost Mijn volk, zal uw God zeggen. Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden” (Jesaja 40:1-2).

Zij kunnen rust voor hun ziel in Hem vinden, alsook het einde van hun omzwervingen over de aarde.

Wij moeten Israël liefhebben, en in deze dagen van grote haat en strijd tegen hen moeten wij voor de vrede van Jeruzalem bidden: “Bidt om de vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die u beminnen” (Psalm 122:6). Deze vrede zal slechts neerdalen wanneer de Vredevorst gekomen is. Zorg dat u zich niet onder de jodenhaters bevindt, want dan brengt u volgens Genesis 12:3 een vloek over uzelf en uw volk. Volgens Zacharia 14:12-13 wacht er een absolute verdelging op de vijanden die tegen Jeruzalem zullen optrekken. De Heer zegt:

“Want ziet, in die dagen en in die tijd, als Ik de gevangenis van Juda en Jeruzalem zal wenden; dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israël, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld” (Joël 3:1-2).

De vijanden van Israël en het Jodendom zijn ook de vijanden van God.

Een vraag moet nog beantwoord worden, en dat is waarom wij zoveel erkentelijkheid, dank en goede trouw aan Israël verschuldigd zijn, zelfs in hun geestelijk vervallen toestand. In Romeinen 11 zegt Paulus over Israël:

“Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid voor de heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken. En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!” (Romeinen 11:11-12).

Omdat zij de Messias verworpen hebben, is de opdracht gekomen om het Evangelie naar de heidenen uit te dragen. Wij zijn dus ontvangers van hun geestelijke erfenis, en op ons rust de plicht om de God van Abraham, Izaäk en Jakob zó overtuigend door de Messias te dienen, dat wij Israël jaloers zullen maken. Zij zullen nog een verdere bron van zegen voor ons zijn nadat zij als volk gered zijn en wij samen met hen in het Messiaanse rijk in alle zegeningen van de Heer zullen delen. Wat een vooruitzicht!

Het juiste perspectief

Veel te lang bevonden wij ons in kerken waar de vervangingstheologie verkondigd werd, doordat de Kerk als het “geestelijke Israël” werd gesteld, ten koste van Israël. In werkelijkheid is de Israëlvisie slechts een verdere voortzetting van deze dwaling, en zo denken die mensen dat zij de tien stammen van Israël zijn. Dit is volledig tegen de waarheid. Onze voorvaders waren Germaanse volken die van Jafeth afgestamd zijn, en zij hebben in Europa gewoond lang voordat de paar duizend Israëlieten in de 8ste eeuw v.C. naar Assyrië gevoerd werden. De Israëlieten en Arabieren zijn Semitische volken die van Sem afgestamd zijn, en daarom is Noach, samen met hen, onze naaste gemeenschappelijke voorouder.

Alle volken op aarde, inbegrepen het nageslacht van Cham, ontvangen het Evangelie van de verlossing, want dat is bedoeld voor elk volk en taal en stam en natie op aarde. De vraag is enkel wat wij met deze evangelieboodschap hebben gedaan? Als wij haar verdraaid en verworpen hebben, zijn wij niet wedergeboren en zullen wij het koninkrijk van God niet zien (Joh 3:3). Op zulke mensen rust de toorn van God die binnenkort in de grote verdrukking over de hele wereld zal uitgestort worden. Zorg dat u dit zeker in Christus zult ontvluchten, nu!

Wanneer u in Christus gered wordt, dan wordt u geen Israëliet. U wordt een gered mens die de Heer in uw land een plekje onder de zon heeft gegeven. Dat heeft niets van doen met de verbonden die God met Israël gesloten heeft. Wij zijn in het genadeverbond met de Heer Jezus verbonden, en Hij zal met ons gaan, waar wij ook op aarde verkozen hebben te wonen.

De wereld stuurt onwrikbaar af op een tijd van goddelijke toorn en oordelen, alsook het schrikbewind van de Antichrist. In een tijd zoals deze kunnen wij de volgende tekst ook op onszelf toepassen:

“Zo zult gij tot hem zeggen: Zo zegt de HEERE: Zie, wat Ik gebouwd heb, breek Ik af, en wat Ik geplant heb, ruk Ik uit, zelfs dit ganse land. En zoudt gij u grote dingen zoeken? Zoek ze niet; want zie, Ik breng een kwaad over alle vlees, spreekt de HEERE; maar Ik zal u uw ziel tot een buit geven, in alle plaatsen, waar gij zult heentrekken” (Jeremia 45:4-5).

Wij moeten enkel de Heer Jezus voorop stellen en Hem zoeken met ons hele hart. Alle andere dingen zijn bijzaken, zoveel te meer als het tijdelijke vergankelijke dingen zijn die wij nastreven. Verzekert u nu van een plaats in Gods koninkrijk, dat binnenkort geopenbaard zal worden, ongeacht tot welk volk u behoort.

Zie ook de update (mei 2009):

<http://www.bibleguidance.co.za/Weekly/98%20Britishisraelism.htm>

Pas op voor o.a. deze Israëlvisieaanhanger / auteur: Dr. Stephen E. Jones:

http://www.israelite.ca/books/sjones/stephen_jones_page.html

<http://www.gods-kingdom-ministries.org/biography.cfm>

Pas op voor volgende Nederlandse sites:

<http://www.ekklesia-evangeliekorps.nl/>

<http://www.nederlandseisraelpartij.nl/>

<http://www.blaasdebazuin.nl/>

<http://www.deverlorentienstammenvanisrael.nl/>

<http://www.stichtingnederlandsisrael.nl/>

<http://www.wateenwereld.eu/>

<http://www.israelmusthear.co.za/> (Zuid-Afrika)

Koningen van Juda hoofdstad Jeruzalem	Schriftplaatsen	Koningen van Israël hoofdstad Samaria
1 Rehabeam (Rechabeam)	1Kn 14:20,21	1 Jerobeam I
2 Abia (Abiam)	← 1Kn 15:1	
3 Asa	← 1Kn 15:9 1Kn 15:25 → 1Kn 15:33 → 1Kn 16:8 → 1Kn 16:10,15 → 1Kn 16:21 → 1Kn 16:16,23 →	2 Nadab 3 Baësa 4 Ela 5 Zimri 6 Tibni & Omri 7 Omri
4 Josafat	1Kn 16:29 → ← 1Kn 22:41,42	8 Achab
5 Joram	1Kn 22:52 → ← 2Kn 8:16,17	9 Ahasia (Achazja)
6 Ahasia (Achazja)	2Kn 3:1 → ← 2Kn 8:25,26	10 Joram
7 Athalia (Atalja) koningin	← 2Kn 11:3 2Kn 10:36 →	11 Jehu
8 Joas	← 2Kn 12:1 2Kn 13:1 →	12 Joahaz (Joachaz)
9 Amazia (Amasja)	2Kn 13:10 → ← 2Kn 14:1,2	13 Joas
10 Uzzia (Azarja)	2Kn 14:23 → ← 2Kr 26:3 2Kn 15:8 → 2Kn 15:13 → 2Kn 15:17 →	14 Jerobeam II 15 Zacharia 16 Sallum 17 Menaham (Menachem)
11 Jotham (Jotam)	← 2Kn 15:32,33 2Kn 15:23 →	18 Pekahia (Pekachja)
12 Achaz	2Kn 15:27 → ← 2Kn 16:1,2 2Kn 17:1 → 2Kn 17:6 →	19 Pekah (Pekach) 20 Hosea Val van Samaria en deportatie naar Assyrië in 722
13 Hizkia (Jechizkia)	← 2Kn 18:1,2	
14 Manasse	← 2Kn 21:1	
15 Amon	← 2Kn 21:19	
16 Josia Verwoesting Ninevé in 612	← 2Kn 22:1	
17 Joahaz in 609	← 2Kn 23:31	
18 Jojakim 1 st e deportatie in 606	← 2Kn 23:36	
19 Jojachin (Jojakin) 2 ^{de} dep. in 597	← 2Kn 24:8	
20 Zedekia (Sedekia) 3 ^{de} deportatie en verwoesting Jeruzalem in 586	← 2Kn 24:18 ← 2Kn 25	

M.V.